

Het goddelijke Hart van Jezus eenig voorwerp van liefde : overwegingen en gebeden

<https://hdl.handle.net/1874/236315>

myr 13 2003

18.

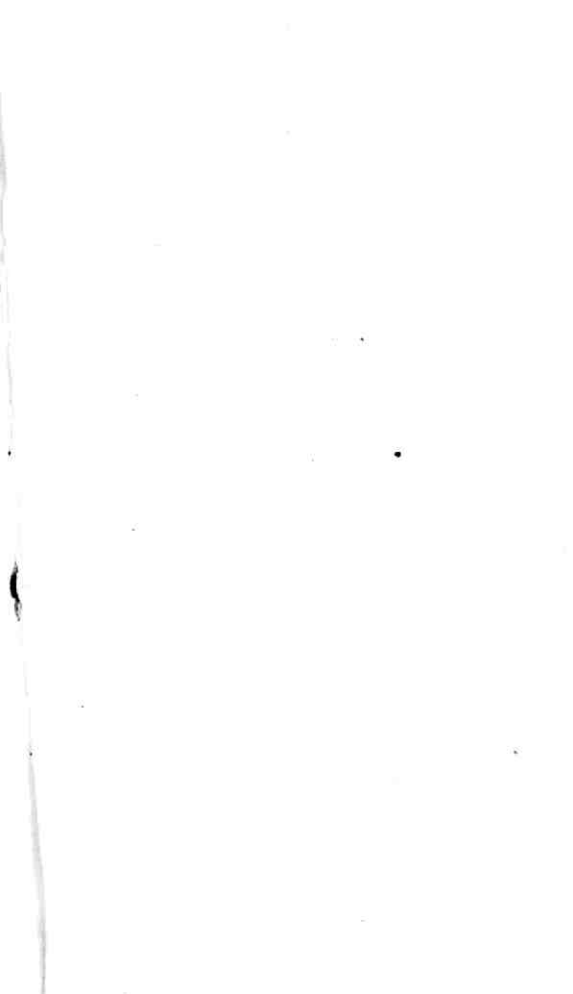
Vak 87

391

HET GODDELIJK

HART VAN JEZUS

W. J. Pease Engraver

Sacratissimum Cor Jesu

HET GODDELIJK
Hart van Jezus

EENIG VOORWERP VAN LIEFDE.

OVERWEGINGEN EN GEBEDEN

door

P. JOZEF. R. K. Pr.

BRUSSEL
HUBERT VOS

Parochianen straat, 15.

St BOSCH
W. VAN GULICK
Boekhandelaar

ST-GILLES-BRUSSEL
HUBERT VOS

Boekdrukker - uitgever.

1878.

BIBL. CONV.
O. F. M.
WIJCHENS

Voorwoord.

DE vereering van Jezus' H. Hart heeft tot voorwerp de oneindige, onbegrijpelijke liefde, welke ons Jezus-Christus, Gods menschgeworden Zoon, bewezen heeft. Het aanbiddelijk Hart van Jezus is de troon dezer liefde, de bron, waaraan al de genaden ontspringen, welke wij Hem te danken hebben. Daar wij ons echter niet het goddelijk Hart van Jezus van zijne overige lichaamsdeelen gescheiden kunnen voorstellen, zoo gaat deze vereering op gansch zijn goddelijken persoon over. Evenwel vestigen wij meest onze aandacht op zijn allerheiligste Hart, dewijl Hetzelve ons al zijne deugden herinnert en aan al hetgeen Jezus voor ons gedaan en geleden heeft doet gedenken; dewijl Hetzelve ons zijne grenzelooze liefde jegens ons vertoont en 't meest geschikt is om onze harten te roeren, ze tot dankbaarheid en wederliefde op te wekken en ons aan te sporen om trouw na te komen wat

Jezus door zijn H. Hart van ons verlangt. « Leert van Mij, dat ik zachtmoedig en ootmoedig van Harte ben » zeide Jezus, op zijn Hart wijzend, en den wensch uitend, dat alle geloovigen zijn beminnelijk Hart meer volkomen zouden leeren kennen, terwijl zij zich tevens de uitstekende voorrechten, aan de vereerders van zijn H. Hart beloofd, zouden verzekeren. Geven wij derhalve gehoor aan de stem en aan de uitnoodiging van onzen goddelijken Verlosser, koesteren wij eene vurige devotie tot zijn H. Hart, schenken wij Hem onze harten en ons bevljigtigend deze godsvrucht meer en meer uit te breiden, trachten wij, door onze dankbaarheid, onze eerbetuigingen en onze liefde aan dit goddelijk Hart eenige vergoeding te schenken, voor den smaad dien Hetzelve van de meeste menschen ontvangt. Zoo zal Gods zegen overvloedig over ons nederkomen, gelijk Jezus-Christus zelf dit aan de Gelukzalige Maria Margaretha A la Coque verzekerde, en zullen wij, in Jezus' Hart opgenomen, ook daarin onze namen als in het boek des levens geschreven vinden.

HET GODDELIJK HART

van Jezus

EENIG VOORWERP VAN LIEFDE.

EERSTE DAG.

Over de devotie tot het Allerheiligste Hart van Jezus.

HET zichtbare of stoffelijk voorwerp, dat wij bij de devotie van het allerheiligste Hart van Jezus vereeren, is het aanbiddelijk Hart van onzen Verlosser, het vleeschelijk Hart, dat de Zoon Gods, even als de overige ledematen zijns heiligen lichaams uit den maagdelijken schoot der allersuiverste Maagd Maria genomen heeft, het Hart, dat, na zijnen dood met eene lans doorstoken, den laatsten druppel water en bloed vergoot, het Hart, dat nu, verheerlijkt en onlijdelijk, in den hemel de eeuwige gelukzaligheid geniet en in 't heilig Sacrament

des altaars, waarachtig, wezentlijk en levend tegenwoordig is. Ziedaar hetgeen wij 't eerst en met alle recht aanbidden; want indien de menschelijke persoon van Christus aanbiddenswaardig is, dan mag ook ongetwijfeld zijn Hart de goddelijke vereering geworden. — Het hart is het edelste deel des lichaams, 't middelpunt en de bron, waaruit 't bloed naar alle ledematen heenstroomt om hun leven en gevoelen mede-tedeelen. Daar wij nu het bloed van Jezus-Christus als den oneindig waardevollen prijs van onze verlossing vereeren en aanbidden, hoezeer moeten wij dan niet het Hart vereeren en aanbidden, dat de oorsprong en de bron van dit kostbaar bloed geweest is! — Alle leven, alle bewegingen en handelingen des lichaams, alle gevoelens en gewaarwordingen der ziel komen voort uit 't hart; stremt het hart, zoo houdt hiermede alles op. Wat volgt hieruit? Dat alle handelingen onzes Verlossers, alle zijne woorden, zijne schreden en blikken, alle zijne gevoelens, kortom, dat alles wat Hij voor ons gedaan en geleden heeft, uit zijn Hart, als uit de eigentlijke bron, voortgekomen is.

HOE groot de eer derhalve, die aan het H. Hart van Jezus toegekend behoort te worden, dewijl Het met de allerheiligste ziel vereenigd was? Indien eene ziel heilig is, zoo neemt ook het gansche lichaam een zeker deel in

deze heiligheid, weshalve wij met recht de gebeenderen der heiligen als reliekwieën vereeren. Daar echter het hart, als het edelste deel van 's menschen lichaam, de eigentlijke zetel van al de gevoelens en deugden der ziel is, zoo neemt ook het hart 't grootste aandeel in de heiligheid der ziel, met andere woorden; hoe heiliger de ziel eens menschen is, desto heiliger is ook zijn hart. Beschouwen wij dit ten opzichte van Jezus Hart, zoo moeten wij bekennen, dat Hetzelve onder alle menschenharten de hoogste vereering waardig is, vermits Het door de heiligste ziel bewoond werd. Edoch het Hart van Jezus moet niet alleen vereerd, maar ook aanbeden worden, dewijl Het met de godheid onafscheidelijk vereenigd is, door de oneindige heiligheid van God zelf bezielde, ja Gods Hart zelf is. — Het met de allerheiligste ziel en de godheid van Christus op de innigste wijze vereenigd uit vleesch en bloed bestaand Hart onzes Verlossers is alzoo het zichtbare, stoffelijke voorwerp van de devotie tot Jezus Hart.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne. (1).

Onze Vader. — Wees gegroet, Ik geloof in God den Vader, enz.

Aan wie dit kort gebed dagelijks bidt, heeft Z. H. Pius VII bij rescripten van 7 Maart 1801, 20 Maart en 15 Nov,

TWEEDE DAG.

Over de devotie tot het Allerheiligste Hart van Jezus.

(*Vervolg.*)

HET onzichtbare of geestelijk voorwerp, dat wij voornamelijk bij deze devotie vereeren moeten, is de oneindige liefde, welke dit Hart, niettegenstaande onze groote on dankbaarheid, ons heeft toegedragen en nog toedraagt. — Gelijk het aan het vuur eigenaardig is te branden, zegt de H. Thomas van Aquinen, zoo is het aan 't hart van nature eigen te beminnen. Het leven van 't hart is de liefde, en het is niet mogelijk, dat een hart leve zonder te beminnen. * Vandaar dat ook 't hart als de zetel en

1802, 12 en 15 Juli 1803, 7 Juli 1815 en 46 Sept 1817 vergund :

1° Vollen aflat op den eersten vrijdag van de maand, of den Zondag daaraanvolgende , op de gewone voorwaarden.

2° Vollen aflat op het feest van het H. Hart, of op den Zondag daaraanvolgende.

3° Zeven jaren en zeven quadragenen op de vier Zondagen, die het feest van het H. Hart voorafgaan.

4° Zestig dagen voor elk goed werk, verricht ter vereering van het H. Hart.

5° Vollen aflat in het uur des doods, mits men met een rouwmoedig gemoed, althans met het hart, den zoeten naam van Jezus aanroepe.

't zinnebeeld der liefde beschouwd wordt, en hart en liefde 't zelfde beteekenen. Om dezelfde reden stelt ons ook de II. Kerk Jezus Hart ter vereering voor, opdat wij niet alleen het zichtbare, stoffelijke, vleeselijk Hart zouden vereeren, maar vooral en bij uitnemendheid de liefde, de oneindige liefde, onzes Verlossers, welke door zijn Hart zinnebeeldig wordt uitgedrukt. En om ons te toonen, hoe innig en grenzeloos dit Hart ons bemind heeft en voortgaat ons te beminnen, wordt Hetzelve door vlammen, als door een zee van vuur omgeven, voorgesteld. Jezus' Hart wordt door zulk een vurige liefde jegens ons verteerd, dat, indien alle menschen op aarde en alle Heiligen in den Hemel, alle Cherubijnen en Seraphijnen hunne liefde in één hart vereenigden, deze nauwelijks een vonkje van dit liefdevuur zoude voorstellen hetwelk in Jezus Hart brandt en wiens volheid ons Hetzelve verlangt mede te deelen. De vuuroven der liefde heeft in Jezus' Hart zulk eene warmte en hittegraad bereikt; dat zijn enge hart niet meer bekwaam was hetzelve te bevatten; vandaar zien wij uit 't Hart van Jezus een vlammend vuur opstijgen, en te midden van die vlammen prijkt het kruis als 't zegeteeken en 't altaar der liefde.

NA al hetgeen Christus voor ons gedaan en geleden heeft om ons zijne liefde te laten blijken, wat kan, ja wat mag Hij niet met recht

van ons verwachten? Moesten alle harten niet van wederliefde gloeien en bereid zijn, alle, ja zelfs de grootste offers ter zijner liefde te brengen? Edoch niets van dit alles ondervindt Hij van den kant der menschen. Daarover beklagde zich dan ook de Zaligmaker aan zijne beminde bruid, de gelukzalige Maria Margaretha Alacoque: « Ziedaar, zeide Hij, ziedaar dat Hart, dat de menschen zoo zeer heeft bemind, dat het alles verdragen, ja zich zelven geheel vernietigd heeft, om hun zijne liefde te bewijzen; in plaats van dankbaarheid ontvang ik van de meeste menschen slechts ondank, door hunne verachting, oneerbiedigheid, sacrilegiën en onverschilligheid welke zij mij in dit sacrament der liefde aandoen..... Dit, ging Hij voort, is mij smartvoller en pijnlijker, dan al hetgeen Ik in mijn lijden verdragen heb; al hetgeen Ik voor hen geleden heb, acht ik gering, en gaarne zoude Ik, voor zoo verre het mogelijk ware, nog meer voor hen willen lijden, indien zij slechts mijne liefde met wederliefde vergolden. » Daarom laat ons ook de goddelijke Zaligmaker zijn van liefde brandend Hart zòò voorstellen, als het door de misdaden der menschen smartelijk gewond en met doornen gekroond werd.

SCHIETGEBED. O liefderijk hart van Jezus; geef, dat ik u altijd meer en meer beminne.

Onze Vader, — Wees gegroet, — Ik geloof in God den Vader, enz.

DERDE DAG.

Het beminnenswaardige Hart van Jezus.

WIE in alles beminnenswaardig voorkomt, wordt noodzakelijker wijze bemind. O, indien wij er op uit waren meer en meer te erkennen, om hoeveel redenen Jezus onze liefde verdient, voorzeker, wij zouden ons allen genoodzaakt zien Hem te beminnen. Waar zoude men een beminnenswaardiger hart dan het Hart van Jezus vinden? Zijn Hart is geheel rein, geheel heilig, geheel van liefde voor God en de menschen vervuld, dewijl Jezus niets anders verlangt dan de eer van zijn hemelschen Vader en onze zaligheid. Dit is het Hart waarin God zijne vreugde en zijn welbehagen vindt. In dit Hart heerschen alle volmaaktheden, alle deugden; daarin vindt men eene brandende liefde tot God, zijnen Vader, vereenigd met de diepste nederigheid, en eerbiedigheid welke men uitdenken kan, de diepste beschaming over

onze zonden, daar Jezus ze op zich genomen heeft, en tevens het kinderlijkste vertrouwen van een teeder minnenden Zoon; in Jezus Hart vindt men den grootsten afschuw onzer misdaden en tegelijk het innigste medelijden met onze ellenden, het verschrikkelijkste lijden, vereenigd met de volkomenste overgeving aan den goddelijken wil. — Zoo vinden wij in Hetzelve alle beminnenswaardigheid, welke men uitdenken kan. Eenige menschen beminnen hunnen evennaaste, omdat hij rein of onschuldig is, of wel omdat zij zich aan zijnen omgang gewoon hebben gemaakt, of omdat hij deugdzaam is. Ware het wel mogelijk iemand, in wien men al deze uitnemende hoedanigheden met andere vereenigd vindt, zijne liefde te weigeren?

INDIEN wij vernamen, dat in eene vreemde streek een onbekend vorst leefde, wiens schoonheid, ootmoed, vriendschappelijkheid, deugdzaamheid, liefde en milddadigheid ons geprezen werd en die het kwade met het goede loonde, voorzeker, zonder hem te kennen of van hem gekend te zijn, zouden wij hem beminnen, en hem onwillekeurig ons hart schenken. Hoe is het dan mogelijk, dat Jezus-Christus, die al deze deugden op de volmaakste wijze bezit en ons zoo teeder bemint; — hoe is het dan mogelijk, dat Jezus zoo weinig door de menschen

bemind wordt, en niet het eenige voorwerp hunner liefde is? O mijn God! en toch schijnt het, dat Jezus, die alleen oprecht beminnenswaardig is en ons zoovele blijken zijner liefde gegeven heeft, niet het geluk heeft onze wederliefde te verwerven, alsof Hij dezelve niet waardig ware! Dat was de rede, waarom de H. Roza van Lima, de H. Catharina van Genua, de H. Theresia en de H. Maria Magdalena van Pazzi van droefheid weenden en in smart uitriepen: De liefde wordt niet bemind, ach, de liefde wordt niet bemind!

SCHIETGEBEDEN. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne.

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

VIERDE DAG.

Het liefdevolle Hart van Jezus.

KONDEN wij, ellendige schepsels, toch begrijpen, hoezeer het Hart van Jezus voor ons van liefde brandt! Dit goddelijk Hart heeft ons zoo zeer bemind dat, indien ook

alle menschen op aarde, alle Engelen en Heiligen vereenigd ons naar hun vermogen zochten te beminnen, hunne toegenegenheid jegens ons echter niet het duizendste gedeelte der liefde, welke Jezus ons toedraagt, zoude bereiken. Jezus bemint ons oneindig meer dan Zich zelve; Hij heeft ons ten overmate bemind: « zij spraken van zijne overmaat die Hij te Jerusalem vervullen moest. » Kan er wel een grooter overmaat van liefde uitgedacht worden, dan dat een God voor zijne schepsels sterft? Hij heeft ons tot het uiterste bemind: « Daar Hij de zijnen lief had, zoo beminde Hij ze tot aan 't einde. » (Joan. 13.). Ofschoon God ons reeds geheel de eeuwigheid bemind hadt, zoo dat er geen oogenblik in de gansche eeuwigheid was, waarin God niet aan ons gedacht en elk een van ons bemind zoude hebben, « met eeuwige liefde heb Ik u bemind; » zoo heeft hij ook nog uit liefde tot ons mensch willen worden, een komervol leven lijden en den dood aan 't kruis willen sterven. Hij heeft ons derhalve meer bemind dan zijne eer, meer dan zijne eigene rust, meer dan zijn leven, wijl Hij alles opgeofferd heeft, om ons zijne liefde te kennen te geven. O wondervolle liefde, waardoor de Engelen in den hemel de gansche eeuwigheid door in verrukking worden gebracht? Deze liefde heeft onzen Zaligmaker ook nog aan-

gespoord, in 't allerheiligste Sacrament des altaars even als op een' troon van liefde onder ons te verwijlen; dáár vinden wij Hem onder de gedaante van een weinig brood in een Ciborie opgesloten, waar Hij zijne goddelijke majesteit schijnt vernietigd te hebben, en niets anders doet dan de menschen beminnen! De liefde bewerkt, dat men de voortdurende tegenwoordigheid van het geliefde voorwerp wenscht deze liefde en deze wensch waren bijgevolg ook de oorzaak, dat Jezus onder ons in 't allerheiligste Sacrament des altaars wilde blijven.

DE dertig jaren, welke Jezus onder de menschen op aarde leefde, schenen den liefdevollen Heiland een te korten tijd toe, weshalve Hij het grootste aller wonderen meende te moeten bewerkstelligen, namentlijk de instelling van het allerheiligste Sacrament des altaars om ons zijn wensch van immer bij ons te blijven, te kennen te geven. Edoch 't verlossingswerk was reeds volbracht, de menschen waren reeds met God verzoend, waarom wilde Jezus dan nog in dit Sacrament op aarde blijven; Hij blijft er, wijl Hij niet van ons scheiden kan, wijl, naar zijne eigene getuigenis, Hij zijn genoegen onder de kinderen der menschen vindt. Deze liefde heeft Hem bewogen zelfs eene spijs onzer ziel te worden, opdat Hij zich met ons vereenigen en met zijn Hart en onze harten slechts één hart

zoude kunnen vormen : "Wie mijn vleesch eet, blijft in Mij en Ik in Hem." (Joann. 6.). O wonder, o overmaat der goddelijke liefde! — Een groote dienaar Gods placht te zeggen : "Indien iets mijn geloof aan 't geheim van 't allerheiligste Sacrament des altaars kan doen wankelen, zoo zoude het niet de twijfel zijn, hoe het mogelijk is, dat het brood in 't vleesch van Christus veranderd wordt of hoe Hij op denzelfden tijd op verschillende plaatsen tegenwoordig kan zijn, of hoe Hij zich in zulk een kleine ruimte bevindt, want op dien twijfel zoude ik aanstonds antwoorden, dat God alles vermag; maar indien men mij vragen zou, hoe het mogelijk is, dat God de menschen zoo zeer bemint, dat Hij zelfs hunne spijs heeft willen worden, dan blijft mij geen ander antwoord over, dan te verklaren dat het een geloofswaarde is, welke mijne bevassing te boven gaat, en dat de liefde van Jezus onbegrijpelijk is. O liefde van mijnen Jezus, maak dat de menschen U kennen en U beminnen !

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne.

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader. enz.

VIJFDE DAG.

Jezus Hart verlangt onze liefde.

JEZUS heeft ons niet noodig; Jezus blijft even gelukkig, even rijk, even machtig, wij mogen Hem beminnen of niet. Evenwel, zegt de H. Thomas, verlangt Jezus zoo zeer door ons bemind te worden, alsof de mensch zijn God ware en zijn geluk van den mensch afhing. Weshalve Job met verwondering uitriep: Wat is de mensch, dat Gij hem groot acht, of hoe hecht Gij uw Hart aan hem! (Job, 7.). Hoe, een God wenscht en verlangt zoo vurig de liefde eens ellendigen aardworms? Het ware reeds eene groote genade geweest, indien God ons slechts geoorloofd had Hem te beminnen. Indien een onderdaan tot zijn koning zeide: Heer, ik bemin u, men zoude hem voor een verwaanden mensch houden. Maar wat zoude men zeggen, indien de koning tot den onderdaan sprak: Ik wil, dat gij mij lief hebet. De koningen der aarde vernederen zich zoo diep niet, maar Jezus, de koning des hemels, smeekt ons dringend, dat wij Hem zouden beminnen: "Gij zult den Heer uwen God beminnen uit gansch uw hart". Hij wenscht allervurigst, dat wij Hem ons hart schenken: "Mijn Zoon, geef mij uw hart".

En indien eene ziel Hem ook uit haar Hart verjaagt, zoo verlaat Hij haar zelfs niet, neen, Hij blijft aan de deur van haar hart staan en roept en klopt om weder binnen te geraken: « Ik sta aan de deur en klop. » (Openb. 3.) Hij smeekt de ziel Hem toegang tot haar hart te schenken en noemt ze zijne zuster, zijne bruid: « Doe open, mijne zuster, mijne bruid. » (Hoogl. 5.) Met een woord, hij vindt er zijne vreugde in dat wij hem beminnen, en het is zijn grootste troost, indien eene ziel dikwijls tot Hem roept: O mijn God, ik bemin U! — Alles komt uit de groote liefde voort, welke Jezus ons toedraagt. Wie bemint, verlangt noodzakelijker wijze ook wederliefde.

DE H. Bernardus roept in vervoering uit: Waarom bemint ons God, zoo niet om ook door ons bemint te worden? En reeds vroeger had God zelf ons hetzelfde geleerd: « Wat verlangt de Heer, uw God van u, zoo niet dat Gij hem vreezet en beminnet. » (Dent. 10.). Weshalve leert ons God, dat Hij de herder is, die, na het verloren schaap wedergevonden te hebben, allen tot zich roept, opdat zij zich met hem zouden verheugen: « Verheugt u met mij, want ik heb mijn schaap, dat verloren was, wedergevonden. » (Luc. 15.). Hij leert ons, dat Hij de vader des huisgezins is, die, wanneer zijn zoon tot hem terugkeerde en zich aan zijne

voeten wierp, hem niet verstiet, maar hem teederlijk omhelsde en aan zijn hart drukte. Ja, Hij dreigt ons zelfs met de pijnen der hel, indien wij Hem niet beminnen: «Wie niet bemint, blijft in den dood.» (Joan. 3.) Daarentegen zegt God, dat Hij dengene, die Hem bemint, bij zich behoudt en hem als zijn eigendom aanziet.» Wie in de liefde blijft, blijft in God en God in hem? (1 Joann. 4.). Zouden zoo vele smeekingen, zoo dringend verlangen, zulke schrikkelijke bedreigingen, zulke schoone beloften ons niet bewegen eenen God te beminnen, die zoo vurig wenscht door ons bemind te worden!

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

ZESDE DAG.

Jezus' Smartvolle Hart.

HET is niet mogelijk, dat degene, die ernstig overweegt hoe groote en ontelbare smarten Jezus Hart uit liefde tot ons op aarde verduurd heeft, geen medelijden met zijnen Vader gevoele. Jezus zelf leert ons, dat zijn Hart met zulke droefheid vervuld was, dat dezelve voldoende geweest ware om Hem het leven te benemen en van smart te doen sterven, indien zijne allerheiligste godheid niet door een wonder zijn' dood belet hadde. « Mijne ziel is bedroeft tot den dood toe. » (Marc. 14, 39.) De grootste smart voor het lijdende Hart van Jezus was niet de gedachte aan de martelingen, welke Hem wachtten, en aan de mishandelingen, welke Hij van den kant der menschen te verdragen zou hebben, neen, het was de blik op de ondankbaarheid, waarmede de menschen zijne oneindige liefde vergelden zouden. Jezus voorzag klaar alle de zonden, waaraan wij ons plichtig zouden maken, ondanks al zijn lijden, ondanks een zoo bitteren en smartvollen dood! Vooral zag Hij in, hoe verschrikkelijk de menschen zijn aanbiddenswaardig Hart, dat Hij ons, tot teeken zijner

liefde, in het allerheiligste Sacrament des altaars wilde achterlaten, beledigen zouden.

O mijn God, hoevele beledigingen heeft Jezus' Hart in 't sacrament zijner liefde van wege de menschen niet moeten verdragen! Zij hebben Het op den grond en in het slijk geworpen, zij hebben Het met de voeten getreden om den duivel vreugde te veroorzaken. Nochtans kon zulke eene afschuwelijke behandeling onzen Verlosser niet weerhouden ons dit groote onderpand zijner liefde op aarde achter te laten. Jezus haat vooral de zonde en niettemin schijnt zijne liefde tot ons grooter te zijn dan zijn haat voor de zonde, vermits Hij liever zulke schrikkelijke beledigingen wilde ondergaan, dan de zielen, die Hem beminnen, van dit goddelijk voedsel te berooven, Zoude dit alles ons niet tot liefde jegens een Hart bewegen, dat ons zoo zeer bemind heeft? Heeft Jezus-Christus misschien niet genoeg gedaan om onze liefde waardig te zijn, Zullen wij ondankbaren ook nog in de toekomst onzen Jezus alleen op 't altaar laten, zooals het de meeste menschen doen? Zullen wij ons niet veel eer bij die deugdzame zielen, die Hem kennen, en die nog meer dan het licht waarvan dit hoogwaardigste goed omgeven is, van liefde tot Hem verteerd worden? Jezus' Hart kwijnt weg van

liefde tot ons in 't allerheiligste Sacrament des altaars, en onze harten zouden in zijne tegenwoordigheid niet van liefde tot Hetzelve branden!

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

ZEVENDE DAG.

Jezus' medelijdende Hart.

WAAR zouden wij een medelijdendvoller, een zachtmoediger Hart vinden, dan het Hart van Jezus-Christus? Zijn medelijden met ons was oorzaak dat Hij uit den hemel op aarde nederdaalde en deed Hem zeggen dat Hij de herder was, gekomen om zijne beminde schapen het leven medetedeelen. Ten einde voor onze zonden vergiffenis te bekomen, heeft Hij zich zelf niet willen sparen. Hij heeft zich op het kruishout geslachtotferd, om door zijn lijden voor de straffen, welke wij verdiend hadden, te voldoen. Ook heden nog legt Hem deze

barmhartigheid en dit medelijden deze woorden in den mond : « Waarom zoudt gij sterven, huis van Israël? Bekeert u en leeft. » (Ezech. 18. 31.) Hij roept ons toe : O gij, arme menschen, mijne beminde kinderen, waarom vlucht gij Mij, om eeuwig verloren te gaan? Ziet gij dan niet, dat, indien gij u van Mij verwijdert, gij u in het eeuwig verderf stort? Begrijpt toch, dat ik uwen ondergang niet verlang ; indien gij nu besloten hebt tot Mij terug te keeren, zoo moet gij in Mij geen mistrouwen hebben, komt en verzekert u op nieuw het leven der genade. : « Bekeert u en leeft ! »

DIT medelijden doet Hem nog heden zeggen, dat Hij die liefdevolle vader is, die zijn ondankbaren zoon niet verstoot, maar hem veeleer teeder omarmt, en alle beledigingen vergeet, welke Hij van denzelfen wedervaren heeft, indien hij rouwmoedig tot Hem terugkeert : « Ik zal zijne misdaden niet meer indachtig zijn. » De menschen handelen zoo niet, want indien zij ook vergeven, zoo vergeten zij echter de beledigingen niet, welke men hun heeft aangedaan ; Zij bewaren in hun hart de booze neiging der wraakzucht. Indien zij ook, uit vrees voor God, zich niet wreken, zoo veroorzaakt het hun niettemin een grooten afkeer met diegenen, welke hen beledigt hebben, om te gaan. Integendeel, Gij, o mijn Jezus, vergeeft

den rouwmoedigen zondaar zijne schulden ; Gij schenkt u zelfs aan hem op aarde in de H. Communie, ja, Gij wilt u in den hemel in uwe glorie aan hem mededeelen, zonder dat Gij den geringsten afkeer bespeurt, met die ziele, welke U zoo zwaar beleedigt heeft, gansch de eeuwigheid vereenigd te blijven. Zoude het wel mogelijk zijn, o mijn beminde Verlosser, een beminnaenswaardiger en medelijdender Hart, dan het uwe, te vinden ?

SCHIETGEBED. O liefderijk hart van Jezus ! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne !

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

ACHTSTE DAG.

Jezus' vrijgevige Hart.

MENSCHEN, die een goed hart hebben, wenschen allen tevreden te stellen, voornamelijk degenen, die zij 't meest behoeftig of 't meeste gekweld zien. Is het echter wel mogelijk een vrijgeviger hart te vinden, dan het Hart van Jezus ? Wijl Hij de oneindige goed-

heid zelf is, zoo verlangt Hij niets vuriger dan ons zijne rijkdommen medetedeelen: « Bij Mij is rijkdom — waarmede Ik degenen, die Mij beminnen, verrijk. » (Spreuk. 8.) Jezus is arm geworden, zegt de Apostel, om ons te verrijken: Om uwentwille is Hij arm geworden, dewijl Hij rijk was, opdat gij door zijne armoede rijk zoudt worden. » (Kor. 8.) Derhalve heeft Hij ook in 't allerheiligste Sacrament des altaars bij ons willen blijven, want wij vinden Hem daar met de handen vol genaden, zooals den Eerw. Pater Balthazar Alvarez geopenbaard wierd, om dezelve aan elkeen, die Hem in onze kerken bezoekt, medetedeelen. Ziedaar ook de oorzaak, waarom Jezus zich in de H. Communie aan ons geheel en al heeft willen schenken, want daardoor geeft Hij ons te kennen, dat, vermits Hij Zich zelve aan de menschen mededeelt, Hij hun gewis zijne overige weldaden niet zal weigeren: « Zal Hij ons dan niet alles met Zich geschonken hebben. » (Rom. 8.)

IN Jezus' Hart vinden wij alle goederen, alle genaden, welke wij ons kunnen toewensen: In alles zijt gij door Hem rijk geworden, zoodat het u aan geene genade ontbreekt. « Wij weten ook, dat wij aan Jezus' Hart alle ontvangene genaden verschuldigd zijn: de genade der verlossing en der roeping tot het Christendom, de genade des geloofs en de vergiffenis onzer

zonden eene zekere hulp in de bekoringen, de sterkte en den moed om de wederwaardigheden geduldig te verdragen, want zonder zijn' bijstand vermogen wij niet het geringste goed werk te doen. «Zonder Mij vermoogt gij niets.» (Joan. 15) En, voegt de Heer er bij, indien gij voorheen geene menigvuldiger en grootere genaden ontvangen hebt, zoo moet gij dit niet aan Mij wijten maar voegt u veeleer zelf dit verwijt toe, dewijl gij verwaarloosd hebt er Mij om te bidden. «Tot hiertoe hebt gij mij om niets gevraagd — bid en gij zult verkrijgen.» (Joan. 16). O hoe milddadig en vrijgevig vertoont zich Jezus' Hart niet jegens allen, die tot Hem hunne toevlucht nemen : «Vrijgevig is Hij jegens allen, die Hem aanroepen.» (Rom. 10, 12). O hoe vele blijken van barmhartigheid ontvangen de zielen niet, die Jezus om hulp smeeken ; «want Gij o Heer, zijt goed, milddadig en vol erbarming jegens allen, die u aanroepen.» (Ps. 85.) Wenden wij ons derhalve immer tot dit goddelijk Hart, smeeken wij Hetzelve met een groot vertrouwen om hulp en wij zullen alles, wat wij wenschen, ontvangen.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik u altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

NEGENDE DAG.

Jezus' dankbare Hart.

JEZUS' Hart toont Zich zoo dankbaar jegens ons, dat Het niet 't geringste werk, door ons uit liefde tot Hetzelve gedaan, niet een woord ter zijner eere en lof uitgesproken, niet een enkele gedachte, door ons opgevat om aan Hetzelve te behagen, onbeloond kan laten. Jezus is zoo dankbaar, dat Hij ons voor het geringste goede werk een honderdvoudig loon aanbiedt : "gij zult het honderdvoudig ontvangen." De dankbaarheid is den kinderen der wereld onbekend. Zelfs diegenen welke nog eenig gevoel van erkentelijkheid bezitten plegen eene weldaad, welke men hun bewezen heeft, slechts eenmaal te vergoeden, waardoor zij dan, zooals men doorgaans zegt, aan hunne verplichting voldaan hebben, om daarna de ontvangen weldaden uit 't geheugen te verliezen. Alleen Jezus handelt zoo niet met ons : elke goede daad door ons verricht om Hem te behagen, beloont Hij niet alleen honderdvoudig hier op aarde, maar ook nog oneindig in de andere wereld, gedurende gansch de eeuwigheid. Zoude het wel mogelijk zijn, dat er nog menschen waren, zoo nalatig, dat zij niet alles in 't werk stelden om

Jezus' dankbaar Hart eenige voldoening te schenken! Maar ach, o mijn God, wat doen de menschen om aan Jezus te behagen? Hoe is het mogelijk, dat zij zich zoo ondankbaar jegens hunnen Zaligmaker kunnen toonen?

HADDE Jezus slechts een druppel bloed, slechts eene traan voor onze zaligheid gestort, zoo waren wij Hem daarvoor een oneindig groote dankbaarheid verschuldigd, wijl deze enkele druppel bloeds, wijl deze enkele traan, van oneindige waarde zijnde, toerijkend zoude geweest zijn, om van God alle genaden te bekomen. Maar Jezus heeft voor ons al de oogeblikken zijns levens willen opofferen, Hij heeft ons al zijne verdiensten, zijn lijden, zijn smaad, ja, Hij heeft ons zelfs zijn leven geschonken, zoodat wij oneindig meer verplicht zijn Hem te beminnen. Zelfs tegenover de redelooze dieren toonen wij ons dankbaar; indien een hondje ons zijne getrouwheid toont, meenen wij hetzelfde te moeten beminnen; hoe is het dan mogelijk; dat wij zoo ondankbaar jegens God kunnen zijn? Het schijnt, alsof Gods weldaden voor ons van aard veranderen en in plaats van weldaden mishandelingen worden; in stede dat wij God blijken onzer dankbaarheid en liefde schenken, beantwoorden wij dezelve met beledigingen en smaad. O mijn God, verlicht ons, ondankbaren, opdat wij leeren inzien, hoezeer gij ons bemint.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne?

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

TIENDE DAG.

Jezus' versmaded Hart.

ER is voor een minnend hart geen grootere smart dan wanneer het ziet, dat men zijne liefde veracht; de ondankbaarheid is des te grooter, naarmate de bewijzen van liefde, welke men gegeven heeft, uitnemender zijn. Indien een mensch aan al zijne goederen verzaakte en zich in een woestijn terugtrok, indien hij zich daar alleen met kruiden voedde, op den naakten grond sliep en door boetplegingen zijn lichaam pijnigde om eindelijk voor Jezus te sterven; — welk eene geringe vergoeding zoude hij hierdoor daarstellen voor 't lijden, door Jezus verdragen, voor 't bloed, voor 't leven zelfs door den Zoon Gods uit liefde tot hem geofferd? — Indien wij ook elk oogenblik onzes levens opofferden, zoo zou-

den wij echter nog ver te kort schieten, om aan de liefde te beantwoorden, welke Jezus ons door zijne opoffering in het allerheiligste Sacrament des altaars bewijst. Een God verschijnt onder de gedaante van een weinig brood en strekt zijne schepsels tot voedsel! Maar ach, o mijn God, op welke wijze beloonen U de menschen, op welke wijze betoonen zij aan Jezus hiervoor hunne dankbaarheid. Zij mishandelen Hem, zij verachten Zijn heilige geboden en zijne leeringen, zij beledigen Hem op eene wijze, zoo als zij noch een' vijand, noch een' slaaf, ja, den ellendigsten mensch op aarde niet zouden bejegenen.

IS het mogelijk, dat wij aan alle mishandelingen welke Jezus verdragen heeft en nog dagelijks lijdt, denken kunnen en niet de geringste smart daarover gevoelen? Is het mogelijk, dat wij ons niet de geringste moeite getroosten, om door onze liefde aan de oneindige liefde van zijn goddelijk Hart te beantwoorden, van dit Hart, hetwelk in het allerheiligste Sacrament des altaars van liefde voor ons brandt en niets vuriger wenscht, dan ons zijne goederen te schenken en zich aan ons geheel en al te geven, bereid om ons zelfs in zijn Hart op te nemen zoodra wij tot Hem willen komen: «Wie tot Mij komt, dien zal ik niet verstooten. (Joan. 6.) Wij zijn gewoon geworden, van de Schepping,

van Jezus menschwording, van de verlossing, van de geboorte des Verlossers in eenen stal, van zijnen dood aan 't kruis te hooren spreken, o mijn God, indien een ander mensch ons een dezer weldaden bewezen had, wij zouden hem voorzeker beminnen. Alleen God schijnt te moeten ondervinden, dat, alhoewel Hij voor de menschen niet meer zoude hebben kunnen doen, om hunne liefde te verdienen, zijne liefde door hen slechts met verachting en ondankbaarheid bejegend wordt. Waaraan moet dit toegeschreven worden, zoo niet aan de onverschilligheid en lichtzinnigheid der menschen, waardoor zij Gods liefde uit het geheugen verliezen.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef dat ik U altijd meer en meer beminne.

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

ELFDE DAG.

Jezus' trouwe Hart.

O hoe getrouw is het hart van Jezus niet jegens degenen, die Hij tot zijne liefde geroepen heeft. « Getrouw is degene, die u geroepen heeft, Hij zal het ook volbrengen. » (1 Thess. 5, 14.) Gods getrouwheid boezemt ons het grootste betrouwen in. Wanneer wij zelfs God uit onze harten verbannen hebben, zoo mogen wij toch op nieuw de poort onzes harten openen, en aanstonds zal Hij in hetzelfde wederkeeren: « Indien iemand Mij opendoet, zal Ik tot gem ingaan en met hem 't avondmaal nemen. » (Openb. 3.) Indien wij genaden verlangen, zoo durven wij ze van God alleen in den naam van Jezus-Christus verzoeken, want Hij heeft ons beloofd, dat wij ze alsdan ongetwijfeld zullen ontvangen: « Al hetgeen gij den Vader in mijn naam vraagt, dat zal Hij u geven! (Joan, 15). Worden wij bekoord, zoo moeten wij in zijne verdiensten al ons vertrouwen stellen, want Hij zal niet toelaten, dat onze vijanden machtiger zijn dan wij: « God is getrouw, Hij laat niet toe, dat gij boven uwe krachten bekoord wordt. » (Kor. 10.) O hoe oneindig beter is het niet met God te doen te hebben dan wel met de menschen, want ach,

hoe dikwijls beloven zij niet hetgeen zij later weigeren te geven, of wel omdat zij beloofden hetgeen zij op 't oogenblik zelfs niet wilden volbrengen, ofwel omdat zij later van besluit veranderd zijn. « God echter, zegt de H. Geest, is niet gelijk de mensch, dat Hij liege, niet gelijk de kinderen der menschen, dat Hij verandere, » (Kor. 25.) God kan zijne beloften niet ontrouw worden, daar Hij, de waarheid zelf, niet kan liegen; God kan niet van wil veranderen, wijl Hij steeds alleen datgene wil, wat rechtvaardig en goed is; Hij heeft beloofd elkeen op te nemen die tot Hem zijne toevlucht neemt, elkeen te helpen die om zijne hulp smeekt, elkeen te beminnen die Hem lief heeft. Zoude Hij misschien in iets zijne belofte te kort blijven? Neen, Hij heeft het gezegd en Hij zoude het dan niet doen?

O indien wij slechts even getrouw waren aan God, gelijk Hij zulks voor ons is! Hoe dikwijls hebben wij niet beloofd, Hem te aanhooren, Hem te dienen, Hem te beminnen, en niettemin hebben wij Hem op nieuw verraden, op nieuw zijnen dienst verlaten en ons weder het slavenjuk des duivels op de schouders gelegd. Bidden wij derhalve tot den Heer, dat Hij ons de sterkte verleene om Hem in 't vervolg trouw te dienen. Gelukkig zullen wij zijn, indien wij de weinige geboden, welke Jezus ons oplegt, naleven. O

voorzeker zal Hij ons met de grootste weldaden overladen en wij zullen in waarheid ondervinden hetgeen hij zijnen dienaren beloofd heeft : « Welaan, gij goede en trouwe dienstknecht ! Dewijl gij in 't weinige getrouw geweest zijt, zal Ik u over veel aanstellen : treed binnen in de vreugde uws Heeren. » (Matth. 45.)

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus ! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne !

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

TWAALFDE DAG.

Jezus' ijverzuchtige Hart.

GOD stelde Zich niet tevreden ons te zeggen, dat Hij onze harten verlangt ; Hij verklaart ons, dat Hij dezelve ijverzuchtig begeert, dat Hij dier bezit eischt, in zulke mate, dat niemand eenig deel aan dezelve kan hebben of de geringste aanspraak daarop make. Niets is zoo billijk, zoo heilig, zoo rechtmatig dan de ijverzucht van dit goddelijk Hart ten onzen opzichte. Hem behooren onze harten toe en Hij

alleen heeft volle recht op onze neigingen en onze gevoelens. Voor zich alleen heeft de Heer 's menschenhart gevormd, en Hij wil, dat hetzelfde ook op deze aarde voor Hem alleen kloppe opdat het waardig worde Hem in de andere wereld geheel en al te bezitten. De ijverzuchtige mensch zoekt alleen zijn eigen geluk, zijn' eigen bevrediging, indien hij eene onverdeelde liefde verlangt; God echter zoekt alleen ons geluk te bevestigen, ons zijne genaden en gunsten waardig te maken. Bijgevolg is de ijverzucht des menschen een laag, een hatelijk en onge-rechtigd gevoelen, wreed en tijranniek; in God daarentegen is de ijverzucht een onomstootbaar recht, eene rechtmatige billijkheid en uitoefening van 't eigendomsrecht, hetwelk Hij over de gansche wereld bezit, waardoor Hij zijn' roem en zijne eer wel is waar tracht te beschermen en te vermeerderen, maar waardoor Hij ook tevens ons waar geluk wil verzekeren.

HEEFT Jezus, na al hetgeen Hij voor onze harten gedaan heeft, derhalve niet 't recht om alles te verlangen? Zoude Hij geen reden genoeg hebben om hoogst ontevreden te zijn, indien Hem slechts iets van hetgeen Hij verlangde geweigerd werd? De ijverzucht van Jezus' Hart komt dus voort uit eene reine liefde, uit eene gansch uitnemende liefde, in een woord uit eene goddelijke liefde, welke alles verlangt.

dewijl zij alles verlangt, dewijl zij alles, ja, zich zelf geeft. En wanneer dit Hart aan zulke uitverkoren zielen ook wegens de geringste nalatigheid zijnen toorn gevoelen doet, zoo geschiedt dit alleen, omdat Jezus wil, dat zij Hem uit ganscher harte beminnen, dewijl ja ook Hij zonder deeling bemind heeft en nog bemint. Hij vordert van onze harten eene volkomen trouw, dewijl ook zijne liefde gansch volkomen is. — Welke goedheid, welke onbeschrijfelijke liefde van uwen kant, o mijn God! Gij zijt harts-tochtelijk ingenomen voor onze harten en bemint ze ijverzuchtig. En wat zijn het voor harten? Hoe lauw, hoe trouwloos, hoe ellendig en U geheel onwaardig! O ja, tot zulk een ijverzucht is alleen een goddelijk Hart bekwaam! Gij geeft U geheel aan ons, opdat wij ons geheel aan U zouden schenken, O allerheiligste God, hoe groot zijt Gij in uwe macht, hoe onuitsprekelijk in uwe goedheid!

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

DE RTIENDE DAG.

Jezus heilige Hart in 't aanbiddelijk Sacrament.

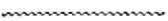
LEER van uwen Verlosser in 't allerheiligste Sacrament, dat noch 't bezit van tijdelijke goederen, noch 't genot van aardsche, vergankelijke genoegens uwe ziel oprecht en voortdurend gelukkig kan maken. Jezus is hier in 't allerheiligste Sacrament van alles ontbloot, wat de wereld hoogschat en tot een gelukkig leven noodzakelijk acht, en niettemin geniet Hij eene oneindige gelukzaligheid. In plaats van een menschelijk onderhoud en wereldsche gemakkelijkheden vindt hij hier slechts eenzaamheid en stilzwijgenheid; in plaats van goud en edelgesteenten meest armoede, een eenvoudig tabernakel, zonder pracht en sieraad, ja somwijlen vol stof en morsigheid. Meestal ziet gij het hoogste Goed verlaten! en wanneer Jezus in zijn H. Sacrament bezocht wordt, wie nadert dan tot Hem? Bij voorkeur zijn het de armen, nederigen, door de wereld gering geschat, niet zelden echter ook zijne vijanden, bespotters, lasteraars, verachters des heiligdoms!

HOE droevig is het lot van Jezus-Christus in dit H. Sacrament, indien wij volgens

het denkbeeld der wereld ooreelen. En evenwel verliest deze goddelijke Verlosser in deze verlatenheid, in zulke omgeving in zulke verachting niet het minste van die onuitsprekelijke gelukzaligheid, welke in den schoot des Eeuwigen Vaders zijne vreugde uitmaakt. Hoe dikwijls daarentegen verliest gij uwe rust niet? Om wat bezelarijen al verliest gij uwe vreedzaamheid, o blind en ellendig hart? Wat hebt gij tot hiertoe niet gedaan, om tot 't geluk, tot den vrede, tot de zaligheid te geraken, en niettemin hebt gij van dit alles niet het geringste gevonden. En waarom niet? Wijl gij uw geluk in uitwendige dingen, in 't bezit van aardse goederen gezocht hebt, welke uw hart, dat voor God geschapen is en door het vergankelijke niet verzadigd kan worden, niet kunnen bevredigen. Erken uwe verblindheid; verzucht tot den Heer: O laat mij inzien mijn Jezus! de nietigheid der goederen en genoegens, welke mijne eigenliefde mij zoouitnemend voorstelt en naar wier bezit zij zoo voortdurend streeft! Boezem mij eene oprechte verachting voor al datgene in, wat de wereld hoogschat en bemint!

SCHIETGEBED. O liefderijk hart van Jezus! geef, dat ik u altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

VEERTIENDE DAG.

Jezus' genadenrijke Hart in het allerheiligste
Sacrament.

DENK aan de gevoelens welke Jezus' Hart bezielde, toen Hij op aarde onder ons rondwandelde en de zieken genas, ja ze zelf opzocht om ze te genezen; toen Hij den blinden het licht der oogen weergaf en de dooden tot het leven opwekte; kortom, toen Hij uit liefde tot ons zoo vele wonderen verrichtte. Alle deze gevoelens van medelijden, teerhartigheid, erbarmen en mildheid vervullen dit goddelijk Hart ook heden nog in dit II. Sacrament. Wat gevoelde dat aanbiddelijk Hart niet, wanneer Het voor ons zoo vele bezwaren, wederwaardigheden en lijden op Zich nam? Diezelfde liefde, ja diezelfde oneindige liefde gevoelt Het ook heden nog voor ons in 't allerheiligste Sacrament, waar het dagelijks het werk der verlossing vernieuwt. Hoe groot is niet de kracht eener dichte vlam, die in eene enge ruimte opgesloten is? Zoo hevig brandt ook het liefdevuur van dit goddelijk Hart.

JEZUS' Hart gevoelt eene onbeschrijfelijke smart wegens den overvloed van genaden,

welke Het in zich opsluit en aan niemand mededeelen kan, wijl niemand dezelve begeert. Deze wonderbare God zeide eens tot de gelukzalige Margaretha Alacoque, aan wie Hij zijn Hart toonde : « Mij Hart verlangt vurig zich aan de zielen mede te deelen en wordt door dit verlangen verteerd. Help Mij, mijne dochter, dien gloed stillen ; verkondig dit, en laat het in de gansche wereld bekend maken, dat Ik aan mijne genadegaven geen grenzen stellen zal voor allen, die ze in mijn hart zullen zoeken. » Zijt gij eene dier hardvochtige zielen, die geen gevoelen over hebben voor dit liefdevolle Hart van Jezus ? Hebt gij thans begrepen welke gevoelens dit goddelijk Hart bezielen ? Wat hebt gij uit u zelve ? O liefdevol en vrijgevig Hart mijns Verlossers, ach, hadde ik U toch vroeger gekend ! Daarom ben ik ook tot heden zoo zeer van uwe genaden beroofd geweest, daarom had ik zoo gering vertrouwen in u, daarom was ik zoo kleinmoedig in mijn gebed, zoo neerslachtig in mijn bidden.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus ! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne !

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

VIJFTIENDE DAG.

Jezus' Hart zich opofferend in 't Allerheiligste
Sacrament.

OP Golgotha was het wel is waar Jezus' liefde tot ons, welke Hem aan 't kruishout vastnagelde, doch zij niet alleen; want ook de boosheid en de haat zijner vijanden waren ook medewerkende oorzaken zijner opoffering. Hier echter in dit H. Sacrament is het alleen zijne oneindige liefde, welke Hem tot een voortdurend offer voor ons maakt. Door het bloedig kruisoffer was aan een beleedigen God voldoening geschonken en het werk der verlossing van het menschedom voltrokken; waarom echter wil de Zaligmaker nog voortdurend onder ons blijven als ons offerlam en zich dagelijks op eene geheimvolle wijze op onze altaren slacht-offeren? — Zie, hetgeen tot de verzoening van de oneindige rechtvaardigheid des eeuwigen Vaders voldoende was, dat kon echter de grenzelooze liefde van Gods Zoon niet bevredigen. — Bij 't offer aan het kruis was slechts zijne godheid onder de menschelijke gedaante verborgen, want nimmer zouden zijne vijanden, zegt de II. Schrift, Hem gekruisigd hebben, hadden zij Hem als den Heer der heerlijkheid

erkend; — hier echter in het wondervolle Sacrament, in het voortdurend offer voor ons geslacht, heeft Hij ook zijne heilige menschheid verborgen, en bezit Hij nu in zijne onbegrijpelijke vrijwillige verborgenheid, volgens het woord des profets, noch gedaante noch schoonheid.

WAAROM wordt misschien niet een enkelen dag des jaars het geheimvolle offer op onze altaren voltrokken? Waarom werd niet daarbij meer voor de waardigheid van Gods Zoon zorg gedragen? waarom gaf Hij Zich hier als het ware weerloos aan alle oneerbiedigheid en aan den Hem goddeloozen hoon prijs? O waarom, mijne ziel? Hij heeft ons bemind, en Zich zelve voor ons ten beste gegeven! * (Gal. 2. 20.) * Machtige waterstroomen vermochten niet zijne liefde uit te dooven! * (Hoogl. 8.7.) Geen bezwaar kan haar afschrikken of terughouden. O Jezus, offer der liefde, voor mij steeds op nieuw opgedragen in dit heilig geheim, hoe kan ik u genoeg danken voor zulke eene barmhartigheid?

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

ZESTIENDÉ DAG.

Jezus' Hart zich verootmoedigend in 't allerheiligste
Sacrament.

DE ware ootmoedigheid bestaat hierin, dat wij ons zelve gering achten en alles, wat ons in de meening van anderen vernederen kan, met geduld te verdragen, ja in zekeren zin met dankbaarheid en vreugde aan te nemen. Overwegen wij de verootmoediging van Jezus in idt II. Sacrament. Hij die in den hemel, omgeven van 't ongenaakbare licht zijner goddelijke Majesteit, aan de rechterhand zijns Vaders troont, dien de Engelen en Aartsengelen sidderend aanbidden, dien de Seraphijnen met verborgen aangezichten onophoudelijk toeroepen: « Heilig, heilig, heilig is de Heer, God der heerscharen! dien de koren der gelukzalige geesten met den diepsten eerbied toejuichen: « Waardig is het Lam, dat gedood is, macht en godheid en wijsheid en sterkte en eer en prijs en lof te ontvangen!» (Openb. 5, 12.) — Hij woont hier gansch verborgen onder ons; hier in de stilte en eenzaamheid des tabernakels herhaalt Hij, wel is waar niet door woorden, maar door zijn voorbeeld, onafgebroken deze waarschuwing: « Leert van Mij, dat ik zacht-

moedig en ootmoedig van Harte ben!» (Matth. 11, 29) — Welk teeken zijner godheid ontwaart gij hier? Waar is de glans, de majesteit, waar de troon zijner glorie? Wat bespeurt gij hier van die macht, welke de gansche schepping draagt en in stand houdt, van die wijsheid, welke haar bestiert, van die kracht in den hemel en op de aarde? Zijne woning is een eng houten of steenen tabernakel, en behalve eenige altaren, welke prachtvoller versierd zijn, zijn er tallooze, zoo somber, zoo ellendig en naakt, dat dikwijls de woning eens nederigen handwerkers oneindig beter is.

DE Zaligmaker had den christenen kunnen voorschrijven dat zijne tabernakels met goud en kostbare edelgesteenten versierd moesten zijn, even als zulks voor Salomons tempel plaats hadt; maar neen, Hij wilde zich aan de onverschilligheid, aan de verachting van ondankbare menschen prijs geven, om door zijn voorbeeld ons trotsch en hoogmoedig hart te bedwingen. Voorzeker, indien Hij zich als het ware aan de Hem toekomende eerbetuigingen had willen onttrekken, hadde Hij zich niet meer kunnen verbergen, indien Hij slechts geringschatting en verachting op aarde gezocht had. Hij had geen onbeduidender gedaante, geen nederiger woning kunnen verkiezen. Overweeg echter wel, dat Jezus zich gansch vrij-

willig in dezen toestand geplaatst heeft; Hij heeft Zich zelve vernietigt wijl Hij zelf dit verlangde. O welk een voorbeeld! — Raadpleeg u zelve, mijne ziel, of gij even zoo onverschillig voor eer en verachting zijt, als uw Heer en God in dit H. Sacrament. Gevoelt uwe ijdelheid zich niet gekwetst, wanneer anderen u voorgaan, terwijl gij de laatste plaats moet innemen? Zijt gij niet fier op de gaven der natuur of de genaden, welke u God geschonken heeft? Wenscht gij niet meer geacht te worden, dan gij zulks verdiend? Onderzoek zelfs tot uwe woorden en handelingen welke zich als de uitdrukking der ootmoedigheid vertoonen, uit een waar nederig hart voortkomen: zijn zij even ongedwongen, oprecht en volmaakt, als die van uwen hemelschen bruidegom? En toch is Jezus de onsterfelijke Koning, gij daarentegen, stof en asche!

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

ZEVENTIENDE DAG.

Het werkdadige leven van Jezus' Hart in 't allerheiligste
Sacrament.

WAT doet de Heer in dit geheim zijner liefde? Hij woont hier onder ons om de eer zijns hemelschen Vaders en 't heil der zielen te bevorderen. Van uit het stille tabernakel leidt en bestiert Jezus zijne heilige Kerk. Hier is Hij de goede Herder, die zijne schapen, de zielen namelijk, verzorgt en spijzigt; hier is Hij hun geneesheer, opvoeder leeraar, hun beschermer en hun toevlucht, Hier onderwijst en moedigt Hij de zwakken, op den weg der zaligheid nog onervaren zielen aan, hier wekt Hij de slapenden door vaderlijke vermaningen, geneest de zieken, de blinden en lammen, roept de dooden tot het leven terug, hier verzadigt en ontvlamt Hij allen, die, hongerend en dorstend naar de rechtvaardigheid, tot Hem komen, met liefde en brandenden ijver. Overweeg dan, christelijke ziel, dat, indien gij uwen goddelijken Verlosser in het aanbiddenswaardig Sacrament oprecht en trouw dienen wilt, gij zijne gevoelens en inzichten moet deelen en Hem in zijn' arbeid behulpzaam wezen. Gij zijt zijne dienstmaagd, door den

kostbaren prijs zijns bloeds vrijgekocht; 't is derhalve uw plicht. Hem den last des kruises, dat op zijne schouders rust, naar uwe krachten te verlichten. Gij zijt mijne dochter: Gij moet derhalve vertoeven in hetgeen uw Vader toebehoort. Gij zijt zijne bruid, welke schande zoude het derhalve voor u niet zijn, indien gij alleen de genoegens, doch niet het lijden en de vermoeienissen uws hemelschen bruidegoms wildet deelen.

JEZUS liefde is grootmoedig, offervaardig, zij spoort tot edelmoedige daden aan, zij volbrengt veel, waar degene die niet bemint moed en krachteloos voor terugdeinst. Eene werkelooze liefde is er niet; eene liefde, die alleen in schoone gevoelens, in vrome eischen eene voorbijgaande godsvrucht bestaat, verdient dien naam niet. Beminnen is leven voor anderen, opoffering werkzaamheid voor zich zelve. Wat hebt gij nu tot hiertoe voor de eer van God gedaan, wat voor uw heil en de zaligheid van uwen evenmensch? Hierin wordt uw Heer, uw Vader en uw Bruidegom verheerlijkt, wanneer gij vele vruchten ter zaligheid voortbrengt; waar zijn echter de vruchten van uw tegenwoordig leven? wat hebt gij voor Hem gedaan, opgeofferd en gebeden? Kunt gij tot Hem de woorden van het Evangelie richten: « Ik heb U verheerlijkt en zal U steeds verheerlijken! » (Joan. 12, 28.)

O belooft Hem ten minste dit van nu af te doen, en vraag Hem de genade om uw voornemen trouw ten uitvoer te brengen.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus, geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

ACHTTIENDE DAG.

Het verborgen leven van Jezus' Hart in 't allerheiligste Sacrament.

IN dit allerheiligste Sacrament vertoont zich Jezus-Christus waarlijk als een verborgen God. Wie zou wel kunnen gelooven, zoo hij niet door 't licht des geloofs verlicht ware, dat hier, onder deze onbeduidende gedaante, in deze eenzaamheid, stilte en nederigheid Degene onder ons woont, die hemel en aarde in zijne handen draagt, bestiert en behoudt en van wiens wenken de geheele schepping afhangt? Hier bespeurt hij niets dan stilzwijgendheid, verborgenheid, ootmoed, geduld, een geheimnisvol en inwendig leven. Dit leven uws

Verlossers moet gij navolgen, indien gij tot eene ware volmaaktheid geraken wilt. De grondslag en de ziel van dit leven is de inwendige geest des Heeren, die onze harten door de genade bemeestert en beweegt; een geest, die niets toevallig, niets uit menschelijk inzichten doet, maar alleen om Gods wille, voor God werkt; die de dingen niet naar den uiterlijken schijn, maar naar hetgeen zij in waarheid en voor God zijn, beoordeelt en alles ijdel en nietig beschouwt, wat niet overeenkomstig den wil Gods geschiedt; een geest, die niet velerlei doet, maar zich alleen bevljigt datgene, wat hij doet volgens Gods welbehagen te verrichten; die niets gering acht wat den Heer beledigen, niets verzuimt wat Hem welgevallig zijn kan; een geest die uit Gods heilige liefde ontspringt en alleen in haar zijne rust en het eenig loon zijner handelingen zoekt. O moge de Heer u dezen inwendigen geest schenken, die tot volmaaktheid voert, en ons leert met Christus in God verborgen te leven!

DE ziel, door dezen geest geleid, scheurt zich los van al het geschapene en tracht, zooveel 't mogelijk is, elk harer handelingen en zich zelve voor 't oog der wereld te verbergen; waar de plichten van stand en beroep of de eischen der christelijke naastenliefde vorderen, dat zij voor de menschen moet verschijnen of

werken, doet zij dit alshet ware met genoeg en uit ganscher harte, maar zij bewaart ook daarbij de ingetogenheid des geestes, en trekt zich, zoo haast mogelijk, weder in hare verborgenheid terug; zij vreest niets meer dan te zien en gezien te worden. Allen menschelijken trotsch gering achtend, zoekt zij geen andere getuigen en deelnemers in hare vreugden en in hare kammernissen, dan God alleen. Zij vermijdt zorgvuldig alle zonderlingheden, welke meest de gevolgen eener inwendige zelfmisleiding zijn. Zij wenscht, dat niemand aan haar denke; zij mengt zich niet in zaken, welke haar niet toevertrouwd zijn, en, zoover zij kan, verkiest zij voor zich zelve het geringste. De gehoorzaamheid aan God en aan hare overheid is haar eenig richtsnoer, en waar deze niets anders gebiedt, leeft zij gansche jaren zoo verborgen en stil daarheen, dat men geen aanleiding vindt over haar te spreken. Dusdanig is het leven van Jezus in het allerheiligste Sacrament, zoo is het met 't leven eener volmaakte ziel gesteld. Vergelijk daarbij uw leven, en zie in wat u ontbreekt. Verootmoedig u voor den Heer, bied Hem uwe ernstige voornemens aan, smeeke Hem dringend om zijne hulp en vang nog heden aan u te beteren in datgene, waarin gij tot nu toe te kort zijt gebleven.

SCHIETGEBED. O liefderijk hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

NEGENTIENDE DAG.

Het glorierijke leven van Jezus' Hart in het allerheiligste Sacrament.

JEZUS leven in het allerheiligste sacrament is, alhoewel verborgen en nederig, een leven van wonderbare glorie en heerlijkheid. Deze heerlijkheid vertoont zich op menigvuldige wijzen, 't schitterendst echter openbaart zij zich in de geheimnisvolle, waarlijk goddelijke macht, welke de Zaligmaker hier op de zielen uitoefent. Stil en vreedzaam trekt Hij met onweerstaanbare kracht de harten der menschen tot Zich, ontvlamt ze tot 't daarstellen van heldhaftige werken van liefde en opoffering, welke de wereld niet begrijpen kan, stort hun eene bewonderenswaardige sterkte in, waardoor zwakke jongelingen, teedere maagden en kinderen zoo dikwijls aan den

duivel en zijne dienaren tot schrik geworden zijn en alle geweld der vervolgers, alle list der bekoorders overwonnen en te schande gemaakt hebben. — Zie, deze christelijke helden waren schepsels, gelijk gij, aan dezelfde gevaren blootgesteld, van dezelfde bekoringen omgeven, aan dezelfde onbestendigheid der natuur onderworpen; maar hier in 't allerheiligste Sacrament putte den zij die alles overwinnende sterkte, die grootmoedige zelfopoffering, welke hen bevoegd maakten, ons zulke wonderbare voorbeelden van geduld, van ootmoed, van versterving, van liefde tot God en tot den evenmensch, kortom, van alle deugden na te laten; die geesteskracht en opgeruimdheid, waarmede zij ziekten en zielsmarten, laster, belaging en de gevoeligste beproevingen van allerlei aard met het grootste geduld verdragen hebben.

DE natuur deinst voor alles, wat haar hinderlijk is, terug, alleen de liefde, welke door deze hemelsche spijs in deugdzame zielen ontstoken is, doet haar niets zwaar, niets ondragelijk schijnen. Gevoed met het allerheiligste vleesch van Jezus-Christus, die Zich zelve tot verlossing der menschen geslacht-offerd heeft, die om onzentwille een man van smarten wilde worden, ja, zich tot 't uitvaagsel der menschheid vernederde, omhelzen zij met vreugde elk lijden, elke smaad, en offeren deze

gaarne aan Hem op voor 't welzijn hunner broeders. Christelijke ziel! zie, de Heer verlangt niets vuriger, dan ook aan u de schatten zijner genaden mede te deelen, ook uw hart tot een brandoffer zijner liefde te maken. Hoe lang zult gij Hem wederstaan; hoe lang nog in traagheid daarheen leven? Zie, rond om u staan velen op, ijlen den bruidegom te gemoet en bemeesteren het rijk Gods: en gij dwaalt nog immer. Wat dezen en henen gedaan hebben, zoudt gij dit niet kunnen doen.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

TWINTIGSTE DAG.

Jezus' Hart leert ons in het allerheiligste Sacrament al het aardsche geringschatten.

LEER van Jezus' Hart in het allerheiligste Sacrament welk begrip gij u van de groote en onschatbare waarde der geestelijke, hemelsche goederen vormen moet. De

liefde en het bezit van God maken de gelukzaligheid van Jezus' goddelijk Hart uit : op het innigst vereenigd met de godheid verheugt zich de allerheiligste ziel des Verlossers in zulke overvloedige zegening, dat zij het verlies van toevallige, uitwendige dingen, waarin gij zoo gaarne uwen troost zoekt, niet gewaar wordt. Wanneer gij eenigen tijd de zon staroogend aanschouwd hebt en dan uwe blikken weder op de aarde laat vallen, zoo kunt gij door den overgrooten glans des lichts niets anders meer zien. Evenzoo wordt de mensch, die dikwijls in den geest de eeuwige vreugde overweegt, door hunne grootte en oneindigheid ongevoelig voor al het nietige en vergankelijke. O zalige ongevoeligheid voor de goederen, de bedrieglijke en snel voorbijgaande genoegens dezer wereld ; hoe noodzakelijk is zij u niet, om aan uw hart rust en vrede te geven ! Zeg dikwijls tot u zelve : Mijn hart heeft dezelfde natuur als het allerheiligste Hart van Jezus-Christus, dat ik in H. Sacrament aanbid ; wat Hem, mijn godtelijken Bruidegom, gelukkig maakt, dat, maar dat ook alleen vermag ook mij gelukkig te maken. Geschapen noch voor de aarde, noch voor zinnelijke genoegens, noch voor vergankelijke goederen, maar voor God, het hoogste oneindige Goed, waar kan ik ergens rust vinden, dan in Hem ?

HERINNER u den dag of de stonde, waarop uw hart 't meest van Gods liefde brandde. O zoete en tevens bittere herinnering! Wat ontbrak toen aan uw inwendigen vrede, ofschoon gij misschien uitwendig door lijden gekweld werdt? waar is nu de rust, het geluk, dat gij toenmaals genoot? Betreur het diep, dat door uwe schuld het heilige vuur van Gods liefde in uwe ziel uitgedoofd is; maak het ernstige voornemen, u vooral van datgene te onthouden, wat u voornamelijk van God af trekt, en bijgevolg u daarin ook verhindert, den waren vrede en 't ware geluk des harten te genieten. — O mijn Heer Jezus-Christus! open mij de hemelsche schatten, die de eenige bron van alle waar geluk zijn; vervul mijn hart met 't verlangen naar u; o geef mij alleen uwe genade, uwe liefde, zoo ben ik rijk en gelukkig genoeg en verlang niets anders.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef dat ik U altijd meer en meer beminne.

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

EEN EN TWINTIGSTE DAG.

Jezus' Hart leert ons in 't allerheiligste Sacrament de nederigheid beoefenen.

WIE de hooge waarde der ootmoedigheid niet kent, zoude wellicht meenen, dat de Zoon Gods Zich in 't allerheiligste Sacrament te diep vernedert. Zoo verborgen als Jezus hier leeft, wordt Hij door tallooze menschen niet gekend, ja zelfs veracht; edoch, indien Hij slechts van tijd tot tijd hier een enkele straal zijns hemelschen lichtes zichtbaar deed schitteren, zouden alle stervelingen zich bevljtigen Hem in dit allerheiligste Sacrament hunne eer en dankbetuigingen aan te bieden. Zoo zouden wij oordeelen: Jezus echter heeft Zich gansch willen verbergen, als het ware om ons te leeren, hoe verkeerd het gevoelen is, dat ons niet zelden verblindt. Indien ik hier zwijg, — zoo spreken wij in ons hart — indien ik hier achteruit wijk, zoo lijdt de eer, de onschuld en rechtvaardigheid! O weet gij niet, dat de hoogste eer de onschuld is, onschuldig veracht, belasterd te worden, dat het de grootste roem der gerechtigheid is; onrechtvaardig achteruit gesteld te worden?

Ook voor de zaligheid der menschen zoude het ons kunnen beter schijnen, dat de Heer in zijn H. Sacrament zich ten minste eeniger wijze glansvol aan ons oog vertoonde; want waar zou wel een hart gevonden worden zoo koud en ongevoelig, dar het Hem zou kunnen wederstaan, nadat het eenmaal een vluchtigen blik op zijne goddelijke schoonheid geworpen had? Maar de oneindige wijsheid van den Zoon Gods meende ons door het voorbeeld van de diepste verootmoediging eene grootere weldaad te bewijzen. Hij wist wel, dat juist de hoogmoed, de trotsch en ijdelheid onzer bedorven natuur ons het meeste nadeel doen, en om ons den afgrond van dit ongeluk gansch te onthullen, ons voor elke zelfnisleiding te behoeden wilde Hij liever van al datgene afstand doen, waardoor Hij de menschen gemakkelijker hadde kunnen lokken.

O Jezus, allerootmoedigste Verlosser! Gij zijt mij des te beminnenswaardiger, naarmate Gij u tot mijn onderricht op eene onbegrijpelijke wijze vernedert hebt! O druk uwe voorbeelden diep in mijne ziel en wek mij op om U met ijver na te volgen! — O beminnenswaardigste Hart, zoo diep, zoo onuitsprekelijk diep vernedert in 't allerheiligste Sacrament uit liefde tot mij, wees eeuwig geloofd en verheerlijkt! Hoe schoon en lief schijnt Gij mij

toe in uwe diepe vernedering! Uw rustig heiligdom trekt al de krachten mijner ziel tot zich, en alhoewel ook verborgen, erken ik u als het Hart mijns Gods en Heeren. Doordring derhalve met uw ootmoed mijn trotsch hart en ruk er de heillooze neigingen des hoogmoeds uit, welke mij zoo dikwijls aansporen, de bedriegelijke gunsten der menschen na te jagen en hun welbehagen voor het uwe te stellen. Breng mij, wanneer ik tot ijdeloos roem bekoord wordt in den geest voor uw heilig tabernakel, opdat ik daar ondervinde, wat groot en heerlijk in het oog van God maakt.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik u altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroot. — Ik geloof in God den Vader, enz.

TWEE EN TWINTIGSTE DAG.

Jezus' Hart leert ons in 't allerheiligste Sacrament de zelfopoffering.

NOG verhevener zal ons de heerlijkheid en de goddelijke macht van Jezus-Christus en zijne geheimvolle waakzaamheid in dit H. Sacrament schijnen; indien wij overwegen, dat Hij degenen welke hier tot Hem komen en trouw met zijne genaden medewerken, op een volkomen wijze in Zich verandert, zoodat zij voorts, naar 't woord van den H. Apostel Paulus, in waarheid niet meer leven, maar Jezus-Christus in hen leeft. Daarom schittert ook aan ons oog in hen een bovennatuurlijk, engelachtig leven, wiens enkele verschijning reeds opbeurend en aanlokkend werkt. Welke bescheidenheid en ingetogenheid in hun uiterlijke, welke zachtmoedigheid en uitnemende goedheid! Overal verspreid zij den aangename geur van Jezus Christus en wekken in de zielen de goddelijke liefde op. En indien het ons gegund ware in hunne harten te lezen, welken ongestoorden, hemelschen vrede, welke reinheid van inzichten, welke zuivere neigingen des gemoeds zouden wij er niet vinden! welk een heiligdom der goddelijke genade en liefde!

HERINNER u een H. Franciscus van Assisi, een H. Aloysius, eene H. Theresia, eene H. Gertrudis en anderen, en gij zult erkennen, hoe wonderbaar de heerlijkheid des Heeren is, die in hen zoo verheven dingen heeft bewerkt en hen tot zoo uitgelezen vaten der genade gemaakt heeft. Ten einde gij in de beschouwing van zulke groote dingen niet moedeloos wordet, zoo bedenk, dat in het huis des eeuwigen Vaders vele plaatsen zijn. Laat aan anderen gaarne over die buitengewone genadegunsten, welke voor uwe nietigheid en zwakheid minder geschikt zijn; maar streef meer en meer naar zelfverloochening, naar de verachting der wereld, naar geduld, ootmoedigheid, gehoorzaamheid en inwendige ingekeerdheid; bid en smeek den Heer om deze genade en wees voorzeker, dat indien uw verlangen oprecht en vurig is indien gij u bevljigt, dagelijks door eenig offer, door eenige overwinning op u zelve den Heer te eeren, Hij zich met liefde over uwe ziel zal erbarmen die uit 't dal van nood en jammer tot Hem om hulpe roept. Hij zal u bereidwillig mededeelen wat uw hart ontbreekt, en zijne macht en genade in u glorievol doen uitschijnen.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

DRIE EN TWINTIGSTE DAG.

Jezus' Hart leert ons in het allerheiligste Sacrament eene bestendige zelfopoffering.

JEZUS-CHRISTUS heeft Zich geheel aan ons gegeven en verre van ons zelfs het geringste deel zijner genaden te ontnemen, woont Hij veeleer achttienhonderd jaren als een efferlam op onze altaren, en draagt zich dagelijks opnieuw geheimnisvol aan zijn goddelijken Vader voor ons ten offer op en schenkt aan allen, die zijne tafel naderen, zich zelve met ziel en lichaam, met godheid en menscheid, in onuitsprekelijke zoetheid tot spijs der ziel. O wonderbare volharding eener opoffering, welke elk geschapen begrip te boven gaat; O wonder van liefde, welke nooit hernieuwd wordt en nooit verminderd! Beschouw van den anderen kant het offer dat gij den Heer tot hiertoe gebracht hebt en waarmede gij zijne liefde hebt vergolden. Herinner u de heilige

voornemens, welke gij gehad hebt in oogenblikken van rustige geestes ingetogenheid, van buitengewone gemoedsgesteltenis, wanneer de stem des Heeren zoetluidend aan uw oor weerklinkt, aan Jezus-Christus gebracht hebt; herinner u de zoo vaak hernieuwde goede voornemens van uw leven te beteren, uwe hartstochten te bedwingen, uwe neigingen te beheerschen, alle menschelijk opzicht te verachten, den tijd trouw te beuuttigen, de plichten van uwe staat nauwgezet te vervullen, puntelijk te wezen in 't gebed en alle geestelijke oefeningen! Waar zijn nu uwe voornemens, wat is daarvan geworden? Bloos onbestendig, ontrouw hart, van schaamte en beken ootmoedig en rouwmoedig voor 't allerheiligste sacrament uwe onbekwaamheid en uwe ellende.

INDIEN Jezus-Christus zoo veranderlijk ware geweest als gij, indien Hij op den smartvollen weg naar den Kalvarieberg het zware kruis, waaronder Hij tot driemaal bezweek, van zijne schouders had geworpen, of indien Hij van het kruishout ware afgekomen en het verlossingswerk onvoltrokken gelaten hadde, waar zoude thans uwe zaligheid, uwe hoop, uw heil zijn; Richt u derhalve op, mijne ziel! hoelang zult gij nog dralen, hoe lang naar linker of rechter zijde overhellen? Niet degene die begint, niet degene, die de renbaan afgemaakt heeft, neen,

maar degene die tot het einde volhoudt, die zal zalig worden! » (Matth. 10, 22.) IJl derhalve tot het barmhartige Hart van Jezus, in dit H. Sacrament verborgen, betreur uwe ontrouw, smeek om vergiffenis en roep uit het diepste uwer ziel, dat Hij u eindelijk helpe aan uwe voornemens getrouw te blijven, u geheel en al volhardend opofferen en u aan zijnen allerheiligsten wil volkomen onderwerpen. Bid ook de Heilige Maagd Maria, moeder van barmhartigheid, dat zij deze voornemens in uw hart beware en door hare liefdevolle voorspraak vruchtbaar make.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

VIER EN TWINTIGSTE DAG. 12

Vier hinderpalen der ware godsvrucht tot Jezus H. Hart.

EENE *lauwheid* is de eerste hinderpaal. Eene laauwe ziel doet alleen datgene waar toe zij gedwongen is. Zonder liefde, zonder ijver strekt zij zich zelve tot last, en in plaats van op den weg der volmaaktheid voortgang te maken, gaat zij achteruit. Doch men vergeet wat de Heer in de geheime openbaring zegt : « Omdat gij lauw zijt, zal ik beginnen met u uit mijnen mond te spuwen. » Als wilde Hij zeggen, gij verdient niet in mij te leven, gij zult tot mijn Hart niet naderen, wijl gij mijne teedere liefde met de grootste en onbegrijpelijkste onverschilligheid en lauwheid beantwoordt. — De tweede hinderpaal is de *eigenliefde*. De beoefening der christelijke volmaaktheid ligt in deze weinige woorden des Zaligmakers besloten : « Wie mijn leerling wil zijn, verloochene zich zelve, neme zijn kruis op en volge Mij. » Edoch hoe weinigen nemen dit ernstig ter harte! Zij beminnen en beoefenen alleen die deugden, welke hun aangenaam en streekend zijn. Maar hoe kan zulk een hart zich met Jezus' Hart vereenigen! Dit goddelijk

Hart heeft zich geheel en onverdeeld aan ons geschonken. Het verlangt derhalve ook alleen grootmoedige harten, welke zich geheel aan Hem toewijden en niet vreezen te ver te gaan, zich den terugweg af te snijden, kortom harten, die geene achterhoudendheid kennen.

DE derde hinderpaal is een *heerschende hartstocht* welke men ontziet en waarmede men niet afbreken kan. En al heeft men ze alle geofferd buiten dezen enkelen, zoo kan de vereeniging der harten niet plaats vinden. Onderzoek naarstig, vrome ziel, welke hartstocht u nog aankleeft en brengt hem met een grootmoedig hart aan Jezus' Hart ten offer. Wees verzekerd dat het u minder zal kosten er geheel en al met af te breken dan er ten deele aan gehecht te zijn.—De vierde hinderpaal is een ijdel gevoelen van *hoogmoed*. Men durft driest zeggen, dat van alle kwade neigingen geene zoovele zielen op den weg der deugd tegenhoudt, geene zoovele van eene groote volmaaktheid tot lauwheid en zonde gebracht heeft, als den geest des hoogmoeds. Uit hem vloeit nu eens het onmatige verlangen voort, zich boven anderen te verheffen, in alle ondernemingen te willen slagen, dan leedwezen en moedeloosheid na eene mislukte onderneming, dan troost en genoegen, wanneer men zich voor anderen geëerd en geloofd ziet. En deze zielsgevaarwor-

ding dringt ook in de uitnemendste beoefening der deugden binnen. Men is verstorven, vurig in 't gebed; maar men wenscht ook—natuurlijk tot stichting des evennaasten?—daarvoor gehouden te worden. Uit deze bron vloeit eene zekere gevoeligheid voort, in hetgeen onze eer betreft, een geheel koud, onverschillig gedrag, een geheim verdriet, 't welk aan nijd en wangunst raakt; eene zekere bedroefdheid over den voorspoed van anderen, zoodat men ook middel weet te vinden om dezen te verminderen, ja, ook eene onmatige droefheid en neerslachtigheid over ons herhaald vervallen in gebreken, welke onze ijdele eerzucht kwetsen.

SCHJETGEBEDEN. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne.

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

VIJF EN TWINTIGSTE DAG.

Jesus' Hart bemint de rouwmoedigen.

VOOR meer dan twee honderd jaren leefde in Spanje een vermogend heer, die van den weg der deugd afgedwaald, steeds dieper en dieper in den afgrond der boosheid zonk, doch eindelijk wegens zijne misdaden ter dood veroordeeld den dood in een geest van boetvaardigheid aannam. Terzelfder tijd hal eene heilige ziel eene verschijning, waarin zij meende dien heer te zien gehuld in een prachtig zilverwit kleed vol scheuren, al deze scheuren echter heerlijk met goud en edelgesteenten versierd. Het zilverwitte kleed beteekent het gewaad der eerste onschuld in 't doopsel verworven, 't goud en de edelgesteenten verbeelden de kostbare vruchten der boetvaardigheid. Eens het kleed der onschuld verloren, zoo is dit voor eeuwig verloren. De scheuren blijven ook in den hemel en zelfs een Heilige vind het verloren sieraad der onschuld niet weder. Verlies echter den moed niet, o rampzalig hart; de schade kan nog hersteld worden, gij kunt nog schoon en heerlijk worden, en wel door bloed en tranen: door 't bloed

dat uit Jezus' Harte vloeit en door uwe tranen van boetvaardigheid en liefde. Aan deze stem kan God niet wederstaan.

EEN oog, dat tranen van berouw en leedwezen stort bij de herinnering aan de zonden zijner jeugd, zulk een oog kwetst Jezus' Hart. Doch zulke wonden bemint dit goddelijk Hart; zij vervullen Hetzelve met troost en vreugde. Dit leeren wij in de school des kruizes. Reeds drie uren hangt de Verlosser aan 't kruis gehecht. Nog leeft Hij, doch in een meer van onmeetbare smarten. Niemand verzacht zijne pijnen. De leerlingen zijn heengevlucht. Geen engel verschijnt er om Hem te troosten. Zijne Moeder zwijgt en zelfs de eeuwige Vader verbergt zijn aangezicht. De ziel van Jezus schijnt de ongehoordste smarten te moeten verduren. Een troost nochtans ondervindt Hij in deze smartvolle stonde : het weenend oog eener zondares, die aan den voet van zijn kruis tranen van boetvaardigheid en medelijden stort; de rouwmoedige blik van een moordenaar, die nog voor weinige oogenblikken op den rand van den afgrond der helle stond. O hoe diep, hoe zoet echter werd het Hart van onzen goddelijken Verlosser hierdoor gewond ! Zijne eigen smarten vergetend, roept Hij in zijne oneindige barmhartigheid uit : « Heden zult gij met Mij zijn in 't paradijs ! » O hoe goed, hoe oneindig

goed is toch onze Heer en God! Met welke liefde bemint Hij de zielen niet! Naderen wij derhalve met vertrouwen tot den troon der barmhartigheid. Zijne armen strekt Hij tot ons uit, zijn Hart is geopend, om ons te ontvangen. Ook heden nog is de dag des heils. Wie zijne eerste onschuld verloren heeft, kome zich zuiver wasschen in 't bloed des goddelijken Lams. Schuld en straf worden hem vergeven en hij wordt op nieuw geboren. Hebt gij, o arme ziel, eene lang verzwegen zonde op uw hart? O kom, uw Zaligmaker roept u, om u van dezen last te ontdoen. Laat u niet afschrikken door de menigte uwer zonden. Hoe grooter uw last, hoe grooter de vreugde van Jezus Hart over uwe bekeering. Uwe tranen van berouw en boetvaardigheid openen u dit trouwe Hart. Werp een blik in deze diepe wonde. Welke namen leest gij daarin? Petrus, Thomas, Augustinus, Magdalena, Margaretha! Ach, Jezus! schrijf ook onze namen in uw Hart!

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne.

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

ZES EN TWINTIGSTE DAG.

Wij moeten tot Jezus' Hart naderen.

VORAL moet gij dit goddelijk Hart als de eenige toevlucht in al uwe noodwendigheden beschouwen. Dat hebt gij tot hertoe niet gedaan, want dit liefdevol Hart was het laatste tot hetwelk gij uwe toevlucht naamt. Waart gij innig overtuigd geweest, dat gij in dit Hart hulp tegen alle uwe bekoringen, tegen alle droefgeestigheid, twijfel en zwakheid vinden zoudet, gij haddet ze voorzeker niet bij de schepselen of in de voldoening uwer driften en hartstochten gezocht. Onderzoek u wel, welke oneer gij hierdoor het beste en liefdevolste Hart hebt aangedaan, en begin van stonde af, uwe ondankbaarheid te herstellen. Verder moet gij dit goddelijk Hart naderen met een levendig en vurig verlangen naar zijne genade, welke gij zoo zeer noodig hebt. Overweeg, hoe Jezus verlangt u zijne genaden mede te deelen, en vergelijk daarbij hoe gering uw verlangen is dezelve te bekomen. Bloos derhalve van schaamte over u zelve, bid den Heer ootmoedig om vergiffenis en smeek Hem, dat Hij u vooral de genade schenke om vurig te verlangen door zijne genade uwe bekeering te bewerken.

EINDELIJK moet gij tot Jezus' H. Hart uwe toevlucht nemen — wel is waar met eene diepe ootmoedigheid, maar ook met een groot, levendig en van liefde gloeiend vertrouwen, dat is met eene soort van vertrouwelijkheid, welke God ons vergunt en in dit H. Sacrament zelfs verlangt. Is dit allerheiligste Sacrament dan niet het grootste wonder door dit H. Hart voor ons menschen bewerkt? Deze God vol majesteit en heerlijkheid, voor wien de hemelen met zijne bewoners, Engelen en Heiligen, van een heiligen eerbied sidderen, vernedert zich zoo diep, dat Hij vertrouwelijk met ons wil omgaan. Gij schenkt uw hart aan ellendige schepsels, welke dikwijls minder zijn dan Gij, die U misschien onteeren en verraden; en uw hart verwijdert zich en houdt zich verborgen voor een God, die uit den hemel tot u kwam! Neen, het is geen ootmoed, die u verwijdert houdt, het is gebrek aan liefde! — O Hart mijns Gods, oneindig liefdevol en oneindig beminnenswaardig, het kan zoo niet langer blijven duren! — Open derhalve uw hart voor uwen Jezus; openbaar Hem uw lijden; toon Hem uwe wonden; leg Hem uwe behoeften bloot. Hij kan een hart dat met ijver en vertrouwen tot Hem nadert en zijne hulpe afmeekt, niet afwijzen noch verstooten.

ZEVEN EN TWINTIGSTE DAG.

De afbeelding van Jezus' Hart.

DE *vlammen*, welke uit Jezus' Hart opstijgen en Hetzelve omgeven beteekenen de oneindige liefde, waarmede dat goddelijk Hart ons steeds bemint heeft en niet ophoudt ons te beminnen. Overwegen wij derhalve, wie Hij is die ons bemint, wien Hij bemint en sedert welken tijd Hij ons bemint. Jezus, de Eeniggeboren Zoon des Vaders, — alzoo niet een machtige dezer aarde, niet een der verhevenste Engelen, neen, geen schepsel, maar de Schepper zelf en tevens ook onze broeder naar 't vleesch, mensch gelijk wij, met dezelfde natuur bekleed, met dezelfde gevoelens bedeed, die in alles, behalve de zonde, aan ons gelijk was, om ook met eene menschelijke liefde ons menschen te kunnen beminnen. En *Hij bemint ons*, van wie Hij niets heeft, wier ondergang Hem niet ongelukkig, wier redding Hem niet gelukkig maken kan, Hij mint *ons*, die, volgens onze natuur zoo nietig en ellendig, door de zonde ons eenigerwijze beneden den niet gesteld en tot vijanden gemaakt hebben van Dengene wiens liefde wij hier ondervinden. En deze liefde, als goddelijke liefde is van alle

eeuwigheid, als menschelijke liefde begon zij met het eerste oogenblik der menschwording. Zoo heeft Jezus' Hart ons voortdurend bemind, vòòr dat wij bestonden, toen wij nog in den afgrond van den niet waren, en elk oogenblik stonden wij allen Hem voor den geest. Niets anders dan mij alleen beminde dit goddelijk Hart, zoo moet elkeen zeggen, alsof ik alleen het voorwerp zijner liefde geweest ware. En deze liefde heeft niet opgehouden; neen, Jezus' Hart heeft mij ook in den hemel niet vergeten en schenkt mij overvloedig zijne genaden op aarde. Moeten wij ons hierdoor niet tot de innigste wederliefde, en tot het kinderlijkste vertrouwen aangespoord gevoelen?

HET *kruis*, dat boven het H. Hart van Jezus geplaatst is, herinnert ons de wijze waarop, en de middelen waardoor de goddelijke Zaligmaker ons zijne liefde toonde. Is dit niet eene herinnering aan al het lijden, dat Hij gedurende zijne aardsche loopbaan verduurd heeft, aan de kribbe, aan den stal, aan de vlucht naar Egijpte, aan het verborgen leven te Nazareth, aan zijn openbaar leerambt onder onbeschrijfelijke ongemakken en vervolgingen, eindelijk aan den smartvollen dood, waardoor Hij zijn offer voltrok. Kunnen wij dan nog dralen, door kruis en lijden, door zelfverloochening en versterving onze wederliefde te

betuigen? De *doornenkroon* om Jezus' Hart geslingerd, herinnert zij ons niet de ondankbaarheid, waarmede zijne liefde vergolden en zijn Hart dagelijks gepijnigd wordt? Wij behoeven niet ver te gaan, in ons vinden wij genoeg misdrijven en zonden, waardoor wij Jezus' Hart met doornen omgeven en met smarten vervuld hebben. Moge het aanschouwen derzelve ons tot berouw en leedwezen opwekken en ons in het vaste voornemen meer en meer bevestigen om Hetzelve daarvoor eenige schadeloosstelling te geven. De wijd openstaande *zijdewond*, toont ons duidelijk dat wij uit Jezus' Hart alle genaden moeten bekomen, en daarin onze toevlucht moeten nemen, want uit die bron vloeit ons heil en in die steenrots rusten wij veilig.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

ACHT EN TWINTIGSTE DAG.

De eerherstellende Communie.

IN onze dagen hebben de goddeloozen vooral den strijd tegen Christus en den ondergang zijner Kerk gezworen. Zij gaan zoo ver, dat zij Jezus, den Heilige aller Heiligen, openlijk lasteren en zijne godheid met ongehoorde stoutheid loochenen. Door de verderfelijke leeringen, welke zij overal zoeken te verspreiden, verleiden zij de zielen, voeren ze tot alle misdaden en storten zoo de geheele maatschappij in den afgrond des verderfs. Mogen de deugdzame zielen dit wel rustig toezien? Is het voor haar niet eene plicht zich te vereenigen en genootschappen tot stand te brengen om aan den steeds rijzenden stroom van zoovele goddelooze leeringen te wederstaan en God voor de Hem aangedane beledigingen eenige voldoening te geven? Dit is het doelwit der Vereeniging van de eerherstellende communie; hare leden verplichten zich op een bepaalden dag der week of der maand tot de H. Tafel met de meeste godsvrucht te naderen, ten einde aan Jezus goddelijk Hart eenige voldoening te schenken voor de ondankbaarheid, onverschilligheid, de zonden en misslagen

jegens het H. Sacrament van liefde bedreven; zoo trachten zij (gelijk het in breve van Pius IX. 9 Aug. 1861 voorkomt.) « God te verzoenen, opdat Hij de geesels zijner gramschap van ons afkeere... en bidden zij Hem, dat het katholiek geloof overal ongeschonden bewaard moge blijven en de kerk uit de vervolgingen harer sluwe vijanden ongedeerd oprijze. »

DEZE vereeniging werd met vreugde door den onsterfelijken Paus Pius IX begroet, die ze « een goddelijk werk, bestemd om de maatschappij te redden » noemde en den vurigen wensch uitdrukte, dat zulk eene vrome en heilige godsvrucht oefening zich van dag tot dag meer en meer over gansch de wereld zoude uitbreiden. « Hoe zeer de goddelijke Zaligmaker deze eerherstelling door de heilige Communie wenscht en verlangt, toont ons de levensgeschiedenis der gezukzalige Margaretha Maria Alacoque. Eens verscheen Hij aan deze uitverkorene bruid zijns Harten en liet haar inzien hoe smartvol zijn van liefde brandend Hart door de ondankbaarheid, verachting, oneerbiedigheden en koudheid der menschen aangedaan wordt; daarna spoorde Hij haar aan al wat mogelijk was te doen om Hem hiervoor eenige voldoening te geven, vermits Hij zeide: « Verschaft gij ten minste Mij den troost, dat gij hunne ondankbaarheid, zooveel gij kunt, door

eene eereboete herstelt. » Tevens verlangde Hij van haar, dat zij tot herstelling van deze on dankbaarheid zoo dikwijls de H. Communie zou ontvangen als haar dit door de heilige gehoorzaamheid was toegelaten, en vooral op den eersten vrijdag der maand. Verders verzocht Hij haar dringend op den vrijdag die valt na het Octaaf van H. Sacramentsdag, een feestdag ter eere van zijn H. Hart in te stellen, waarop men inzonderheid door eene H. Communie en eene eereboete eenigszins zou voldoen voor de beledigingen Hem aangedaan.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

NEGEN EN TWINTIGSTE DAG.

Het Apostolaat des Gebeds.

HR is blijkbaar een tweevoudig apostelambt, een dubbel apostolaat : een apostolaat dat door de prediking, de uitdeeling der sacramenten en het bestier der Kerk voltrokken wordt, en een ander dat tot doelwit heeft door middel van 't gebed voor de behoeften der Kerk te bidden. Het eerste apostolaat kunnen alleen degenen uitoefenen, die met het kerkelijk leer-, priester- en herdersambt belast zijn; het tweede apostolaat, het apostelambt des gebeds, wordt door allen bekleed, welke den arbeid der eerstgenoemde apostels door hunne gebeden ondersteunen, om over hun arbeid den zegen en de genadehulp van God af te smeeken. Tot dit tweede apostolaat zijn alle christenen door God geroepen en verplicht.

O hoe troostvol en aanmoedigend is niet voor elken goeden Christen de gedachte : ik kan door mijn gebed aan de groote en heilige werking der Katholieke Kerk deel nemen en er toe bijdragen, dat de heidenen en ongeloofigen tot de kennis der waarheid geraken en de zondaren zich bekeeren; ik kan wel is waar niet in 't openbare leven voor de zaak van God

optreden, ik kan niet 't woord Gods verkondigen, ik kan niet als missionaris naar verre landen reizen, ik kan ook geene rijke aalmoezen geven, om den arbeid der missionarissen te ondersteunen, ik kan echter bidden, dat God bekwame arbeiders in zijnen wijngaard zende, dat Hij de pogingen en moeiten der bisschoppen, priesters en ordersgeestelijken zegene, dat Hij de aanrandingen der goddeloozen en vijanden der Kerk te schande make enz. In den dag des laatsten oordeels zal het bekend gemaakt worden, hoeveel de wereld aan de gebeden van zoovele vrome zielen te verdanken heeft, vermits zij niet zelden den straffenden arm Gods weerhouden hebben, gansche steden voor den ondergang behoedt, de zegenrijkste overwinning behaald en zoo op den loop der wereldgebeurtenissen een grooteren invloed gehad hebben, dan menige vorst en staatsman, welke door hunne legermagten en staatskennis de wereld meenden te regeeren.

SCHIETGEBED. O liefderijk Hart van Jezus, geef, dat ik U altijd meer en meer beminne!

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

DERTIGSTE DAG.

Het Apostolaat des gebeds.

(Vervolg.)

DE vereeniging van het apostolaat des gebeds is eene oproeping tot alle christenen om zich met vernieuwden ijver aan het gebed te wijden. Ten einde echter onze gebeden aan God welgevallig en krachtig mogen zijn, vordert dit broederschap, dat wij dezelve aan God opdragen *in vereeniging met het goddelijk Hart van Jezus*. Christus, onze Heer, heeft gebed voor anderen gebeden, en apostolaat des gebeds, als een hoofddoel van zijne zending op aarde aanzien; daarom besteedde Hij van de 33 jaren, welke Hij op aarde, leefde, slechts drie jaren tot zijn openbaar werken, 't prediken en 't verichten van wonderen, terwijl hij 30 jaren in stilte en verborgenheid doorbracht en zich alleen met bidden tot de verlossing der menschen bezig hield. Zelfs dikwijls gedurende zijn openbaar leven vinden wij Hem in de eenzaamheid biddend en gansche nachten doorbrengend in tranen en in 't gebed voor de zaligheid der zielen. En hetgeen Hij in de dagen zijner omzwerving op aarde gedaan heeft, dit gaat Hij voort te doen

in zijne geheimnisvolle tegenwoordigheid in het H. Sacrament des altaars, waar Hij, dag en nacht in het tabernakel verborgen, bidt en Zich tot heil der menschheid opoffert. Het van liefde tot de menschen brandende Hart van Jezus leidt in het allerheiligste sacrament een bestendig offerleven op het altaar, een bestendig leven van gebed in 't tabernakel. Daarom moeten wij dagelijks al onze gebeden, werken en lijden aan God den Heer opdragen in dezelfde meening waarmede Jezus-Christus zijne gebeden en zijn offer den hemelschen Vader opdraagt. In vereeniging met het goddelijk Hart van Jezus, waarin de hemelsche Vader zijn welbehagen heeft, zal ook ons zwak, ellendig en onwaardig gebed voor ons en onze medemensen aan God welgevallig, ja, alvermogend bij Hem zijn.

DE vereeniging van het apostolaat des gebeds schrijft hare leden geen bijzonder werk voor en legt geene zware verplichtingen op; zij vordert alleen van hen dat zij dagelijks eenmaal hunne gebeden, werken en lijden aan God opofferen met en volgens de Intenties, waarvoor het goddelijk Hart van Jezus zelf zonder ophouden bidt en zich ten offer brengt. Op zulk eene wijze maken zij al hun doen en laten, al hunne werkzaamheden en lijden tot gebed, en zoo kan elk goed werk, elk lijden-

elke versterving, elke staats- of beroepspligt, ja zelf eene geoorloofde uitspanning een apostolisch werk en een middel worden, om voor de aangelegenheden der christenheid en voor het heil der zielen te werken. Hoe zegenrijk moet bijgevolg niet een gebedsvereening zijn, waarin zich millioenen vrome christenen tot een heiligen band vereenigen om met het H. Hart van Jezus den hemelschen Vader te bewegen, dat Hij Zich over de H. Kerk en haar opperhoofd, de heidenen, ongeloovigen en zondaars, de onschuldigen en rechtvaardigen, de stervenden en de arme afgestorvene zielen, kortom over de geheele menschheid en in 't bijzonder over de geheele christenheid erbarme en elkeen datgene schenken moge, wat hij in zijn stand noodig heeft om het eeuwig leven te bekomen.

SCHIETGEBEDEN. O liefderijk Hart van Jezus! geef, dat ik U altijd meer en meer beminne.

Onze Vader. — Wees gegroet. — Ik geloof in God den Vader, enz.

GEBEDEN

Gedurende het H. Misoffer ter eere van Jezus
allerheiligst Hart.

Vorbereidingsgebed.

ALMACHTIGE God, hemelsche Vader ! ik
smeek U om den H. Geest, opdat ik,
door Hem verlicht, met aandacht bidde.
O H. Geest ontsteek mijn hart met uwe
heilige liefde tot het goddelijk Hart van Jezus,
opdat ik het zelve door een godvruchtig gebed
vereere. Bid Gij zelf met mij, opdat mijn
smeeken door de volken dringe en bij den
troon van God verhooring vinde.

Goede meening.

O eeuwige Vader ! ik draag U het allerhei-
ligste Hart van uwen geliefden Zoon, Jezus-
Christus, op, gelijk Het zich zelf aan uwe god-
delijke Majesteit in de H. Mis opgedragen
heeft. Neem o mijn God, van mij en voor mij
alle heilige verlangens en begeerten van mijn

Verlosser aan; zij behooren mij toe, want voor mij heeft Hij zich geofferd. Derhalve heb ik Hem mijn hart geschonken, en Hij heeft mij het zijne gegeven; zij zijn ook de mijne, dewijl ik voortaan in mijn hart geen andere verlangens en begeerten wil hebben dan de zijne.

Neem ze dan aan, o hemelsche Vader; tot eene gedachtenis aan het leven, lijden en sterven van uw Eeniggeboren Zoon; tot uwe hoogste eer, ter erkentenis uwer grenzelooze heerschappij en als een offer van lof en aanbidding, welke U alleen toekomt; ter volkomen voldoening voor mijne zonden en die der gansche wereld; tot dankzegging van alle genade, welke mij en de mijnen noodig zijn, en inzonderheid voor die meening, waarmede ik de H. Mis bijwoon en opdraag.

Begin der H. Mis.

LATEN wij ons allen verheugen in den Heer bij de herinnering aan de liefde van Jezus allerheiligste Hart, waarover zich de Engelen verblijden en den Zoon Gods prijzen. Hoe lieflijk zijn uwe woningen, o Heer der heerscharen! Mijne ziel verlangt en verzucht naar de voorhoven des Heeren.

Eere zij den Vader, enz.

Bij het Kyrië Eleison.

HEMELSCHE Vader, ontferm U over de werken uwer handen! — Hart van Jezus, heb medelijden met eene ziel, welke Gij tot zoo dueren prijs gekocht hebt! — Heilige Geest, wees het hart genadig, dat Gij tot uwe woning bereid en met uwe gaven vervuld hebt.

Gloria in excelsis.

HOE groot is ons geluk, o Jezus, daar Gij zelf onder ons hebt willen wonen en ons in uw Hart eene schuilplaats bereiden. Gedoog, o Heer, dat wij onze dankbaarheid voor deze groote genade in den lofzang der Engelen uitdrukken en met hen zeggen: eere zij God in den hooge en vrede op aarde aan de menschen, die van goeden wille zijn. Wij loven U. Wij prijzen U. Wij aanbidden U. Wij verheerlijken U. Wij danken U om uwe glorie. Heer God, Koning des Hemels, God Vader, Almachtige! Heer Jezus-Christus! Eeniggeboren Zoon! Heer God, Lam Gods, des Vaders Zoon! Gij, die de zonden der wereld wegneemt, neem ons nederig gebed aan! Gij, die zetelt aan de rechter des Vaders, ontferm U onzer! Want Gij alleen zijt heilig! Gij alleen de Heer! Gij alleen

de allerhoogste, Jezus-Christus, met den H. Geest in de glorie van God den Vader. Amen.

Gebed.

HEEER Jezus, die door eene gansch bijzondere weldaad in onzen tijd aan uwe Kerk de onuitsprekelijke schatten en rijkdommen uws Harten hebt willen openen, maak, dat wij de liefde van dit aanbidswaardig Hart door wederliefde vergelden en door onze eerbetuigingen alle smaad herstellen welke Hetzelve geleden heeft en nog dagelijks van ondankbare menschen lijdt, Gij die leeft en heerscht met den Vader en den H. Geest in alle eeuwigheid. Amen.

Bij den Epistel en het Evangelie.

NADAT Jezus aan het kruis gestorven was, doorboorde een soldaat met eene lans zijne heilige zijde en uit deze wonde vloeide bloed en water. Alleen daarom, zegt de H. Bernardus, werd Jezus door het gruwzame wapen zijns vijands doorboord, wijl Het reeds vroeger door de gloeiendste liefde voor de zaligheid der menschen gewond was. — O beminnelijke wonde! roept de H. Bonaventura uit, door u

treed ik binnen tot in het heiligdom van Jezus liefde. Zie! de poort des paradijzes is weder geopend : het zwaard, dat den toegang belette, is weggeruind door de lans, welke zulke opening heeft mogen maken. O! ware ik in de plaats der lans geweest, ik hadde mij niet uit Jezus' Zijde verwijderd ; ik hadde gezegd : Hier is mijne voordurende rustplaats ; hier wil ik blijven, dit oord heb ik mij voor alle eeuwigheid verkozen. — O dierbare wonde! O aanbiddenswaardige zijde. — O kostbaar bloed, mijne eeuwige hoop. Tot deze H. wonde wil ik gaan, om mij te verkwikken en den dorst naar geluk die mij verteert te stillen. — O Jezus ! ik heb het Hart gevonden dat met de grootste liefde vervuld is, het Hart dat mij ten overmate bemind heeft, het voor mij doorboorde Hart, dat immer openstaat om mij op te nemen ; o Hart van den beste aller vaders, Hart van den teedersten der herders, Hart van den trouwsten der vrienden, dien ik verlangen kan. Vergun mij, o mijn Verlosser, dit Hart te naderen, opdat ik in 't bloed dat uit Hetzelve stroomt gereinigd worde ; laat mij deze haven des heils binnengaan. — O Jezus ! de liefde heeft mij uw Hart geopend, de liefde noodigt mij tot Hetzelve uit, de liefde zal mij in Hetzelve opnemen, de liefde zal mij daarin bewaren tegen de slagen der goddelijke rechtvaardigheid.

Daar wil ik leven, daar wil ik sterven, opdat ik den kostbaren dood dieergenen sterven kan, die in den Heer ontslapen. Amen.

Credo.

O allerheiligste Hart van Jezus! ik offer mij aan u op met het inzicht, dat mijn gansch wezen, mijn gansch leven, al mijne werken, al mijn lijden alleen gericht zij om u te beminnen en te verheerlijken nu en in de eeuwigheid. — O mocht mijn hart door uwe liefde verteerd worden! Mocht ik slechts een hart hebben om U te beminnen, slechts een geest om U te aanbidden! Maak, dat ik niets beninne dan U, in U en om U! Ik verlang alleen U te gedenken, U te erkennen en U te beminnen. Mijne voeten zoeken U alleen, mijne tong verkondige uwen lof, mijne oogen verheugen zich in uw aanschijn, mijne handen strekken alleen tot uwen dienst, opdat ik U gansch de eeuwigheid kunne beminnen. Amen.

Offertorium.

HEMELSCHE Vader! ik draag U het Hart van uw beminden Zoon op als een offer van aanbidding voor uwe oneindige majesteit, als

een dankoffer voor alle mij verleende weldaden, als een zoeningsoffer voor al mijne zonden, als een smeekoffer ten einde de mij noodzakelijke genaden te bekomen, vooral de genade der standvastigheid in het uitvoeren mijner voornemens. Neem het dan aan, o mijn God, ter vergoeding voor alles wat ik schuldig ben en wat mij ontbreekt. Want ik heb niets dat ik U als een offer uwer waardig kan aanbieden, tenzij, Jezus, mijn Verlosser, dien Gij mij tot eigendom geschonken hebt. — O mijn Heer en mijn God! ik offer U ook mijn hart met al zijne gevoelens. — Mijn God! hoe groot, oneindig groot is niet uwe barmhartigheid jegens mij. — O God van oneindige majesteit; wie ben ik, dat Gij U gewaardigt het offer mijns Harten aan te nemen! Het spijt mij oneindig, dat ik het U offeren moet terwijl het met zoo vele wonden bedekt, door zoo vele hartstochten ontwijd, door zoo vele zonden bevekt, in een staat, welke U geheel onwaardig is. — Ik bied het U geheel en voor altijd aan. O hadde ik de harten aller menschen om ze u op te dragen! O bezat ik de liefde van alle Engelen en uitverkorenen, om ze U toe te wijden! Neem dan ten minste mijn arm hart aan, verander het en maak het uwer waardig. — Neem, o Jezus! mijn hart en geef mij het uwe; geef mij een dankbaar hart voor zoo vele

van Ontvangen weldaden, een rouwmoedig hart over mijne zonden, een trouw hart jegens uwe genaden, een hart geheel overgegeven aan uw allerheiligsten wil, een hart bezielde met uwe goddelijke liefde ; neem dit hart, o Jezus ! en wanneer Gij het eens in bezit zult genomen hebben, behoed het dan, bewaar het voor altijd en verberg het in uw eigen Hart.

Prefatie en Sanctus.

KOMT, gij alle schepselen en looft met mij het liefderijkste Hart van Jezus. Looft, alle werken des Heeren, het Hart van Jezus ; zingt en verheft zijn lof in eeuwigheid. Looft, Engelen des Heeren, het Hart van Jezus ; looft, hemelen, het Hart van Jezus. Alle wateren, welke boven den hemel zijn, looft het Hart van Jezus. Zon en maan, looft het hart van Jezus. Sterren des hemels, looft het Hart van Jezus. Alle regen en dauw, looft het Hart van Jezus. Alle winden, looft het Hart van Jezus. Vuur en warmte, looft het Hart van Jezus. Dauw en rijp looft het Hart van Jezus. Koude en vorst, looft het Hart van Jezus. Ijs en sneeuw, looft het Hart van Jezus. Nachten en dagen, looft het Hart van Jezus. Licht en duisternis looft het Hart van Jezus. Bliksems en

wolken, looft het Hart van Jezus. Bergen en heuvels, looft het Hart van Jezus. Waterbronnen, looft het Hart van Jezus. Alle gewassen der aarde, looft het Hart van Jezus. Zeeën en rivieren, looft het Hart van Jezus. Zeegedierten en al wat in de wateren zich beweegt, looft het Hart van Jezus. Alle vogelen des hemels, looft het Hart van Jezus. De geheele Kerk love het Hart van Jezus, zij prijze en verheffe het hoog in eeuwigheid. Gij priesters des Heeren, looft het hart van Jezus; gij dienaren des Heeren looft het hart van Jezus. Geesten en zielen der rechtvaardigen, looft het Hart van Jezus. Heiligen en nederigen van harte, looft het Hart van Jezus. Het onbevleete Hart van Maria, lone het Hart van Jezus. Geloofd zijt Gij, allerheiligste Hart van Jezus, van mij zelve, lofwaardig en verheerlijkt en hoog verheven in eeuwigheid.

Dat het Hart van Jezus leve en verheerlijkt worde over den ganschen aardbodem! Amen.

Canon.

○ beminnswaardige Zaligmaker! ik smEEK U, door uw goddelijk Hart, dat Gij mij tot een veilig toevluchtsoord geopend hebt, wil wij zoo vast aan de heilige wonde uwer door

boorde zijde drukken, dat ik mij niet meer van de zelve scheide. Stel mij steeds in het bezit der hemelsche goederen, en verleen mij de aardsehe goederen naar uw goddelijk welbehagen. — Gedenk, o zoete Jezus! hoe het nooit gehoord werd dat iemand, die tot uw allerheiligste Hart zijne toevlucht, nam en niet geholpen werd. Met hetzelfde vertrouwen beziel, kom ik tot U, o goddelijk Hart, Koning aller harten! en zuchtend onder den last mijner zonden, werp ik mij voor U neder, verstoot mijn arme bede niet maar neme het genadig aan en verhoor hetzelfde. Toon dat Gij het Hart des besten vaders zijt; en degene die tot onze zaligheid U aan ons geschonken heeft, neme door uwe bemiddeling onze gebeden en eerbetuigingen aan.

Memento der levenden.

OM wille van 't lijden en den dood van uw beminden Zoon, om wille van zijn uit liefde tot ons doorboorde Hart, gedenk, o allerbeste Vader, uwe heilige Kerk, welke uit Jezus Hart gesproten is; bescherm ze, heilig ze en verhoor ze als de bruid van uwen goddelijken Zoon — Gedenk ook, o Heer, mijne ouders en bloedverwanten, mijne vrienden en vijanden.

bescherm ze en laat ze door uwe genade op den weg der zaligheid voortgaan. O goddelijke Zaligmaker! verberg in de wonde uws H. Harten al degenen die U aanhangen; vermeeder hun getal; versterk in hen het geloof, levendig hunne hoop, onsteek in hunne harten het vuur der liefde, opdat zij door hunne trouw U schadeloosstellen voor de misdaden, waardoor degenen U bedroeven, die zoo ongelukkig zijn U niet te beminnen.

Bij de Consecratie.

○ Jezus, mijn oneindig beminnenswaardige Heer en God! die uit liefde tot mij hebt willen sterven en uw Hart laten doorboren om mij de onzichtbare wonde U door de liefde toegebracht te toonen, ik aanbid U, ik bemin U, ik verheerlijk U met den Vader, den Zoon en den H. Geest, ik wensch van ganschen harte, dat Gij door alle schepselen, op alle mogelijke wijze aanbeden, bemind en gëeerd wordet, heden en in alle eeuwigheid. — Hemelsche Vader! Zie neder op uwen veelgeliefden Zoon, dien ik U aan een lof-dank en zoenings offer opdraag. Ik bid en smeek U door zijne tranen, zijn zweet en bloed, door de zuchten zijns H. Harten, heb medelijden met mij en al mijne

medebroeders. Schenk ons de genade, om U volkomen te beminnen nu en in alle eeuwigheid. Amen.

Memento der dooden.

O barmhartige Vader! om wille van uw teer beminden Zoon, heb medelijden met de zielen der afgestorvene geloovigen, bijzonder met degenen, die op aarde eene teedere godsvrucht aan Jezus H. Hart toedroegen. Schenk hun, in uwe oneindige goedheid, vergiffenis der zonden en de eeuwige rust, opdat zij U, den Vader met den Zoon en den H. Geest in den hemel gansch de eeuwigheid prijzen, loven en verheerlijken. Amen.

Pater noster.

O God, Vader onzes Heeren Jezus-Christus, die uwen Eenigen Zoon gegeven hebt, om ons tot uwe kinderen te maken, laat U door de tranen en smeekingen van Jezus, die zich voor ons opoffert, bewegen en wees ons genadig en barmhartig. — O Jezus! uw goddelijke naam zij door alle redelijke schepsels geprezen en geheiligd; het kostbare bloed, in uw bitter lijden voor ons gevloeid, verwerve ons

de eeuwige zaligheid, waar wij met eer en glorie worden bekleed. — Hart van Jezus, Koning des hemels! ons toekome uw rijk, op zulk eene volkomene wijze, dat weldra geen hart meer op aarde gevonden worde, dat U niet geheel en al toebehoort. — o Jezus, die tot den dood des kruises gehoorzaam waart! aan U onderwerp ik en wijd ik mijn wil toe, uw wil geschiede en niet de mijne. Door uw bloedig angstweet schenk mij, o Jezus, deze genade. — O Jezus! maak mij waardig dikwijls in de H. Communie uw goddelijk lichaam, zoo vreeselijk verscheurd en mishandeld, te ontvangen. — O Jezus, toonbeeld van het grootmoedigste geduld! Gij die stervend voor uwe beulen gebeden hebt; maak mij zoo zachtmoedig en ootmoedig van harte, gelijk Gij het geweest zijt. Uw kostbaar bloed, o Jezus! zui- vere mijn hart van alle werken des doods, opdat ik den God van alle leven trouw kunne dienen. — O Jezus! open mij uw Hart tot een veilig toevluchtsoord in alle bekoringen, opdat geen schepsel mij van uwe liefde scheidt. — O Jezus! het water en bloed, uit Uw allerheiligste Hart gestroomd, diene om de zonden uit te wasschen, de zwakken te versterken, de kranken te genezen en ons tegen alle gevaren onzer zaligheid te vrijwaren. — O Jezus! verlos ons

van alle rampen en neem ons op in den schoot uwer oneindige liefde. Amen.

Agnus Dei.

LAM Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef ons den vrede.

Communie.

O Jezus, Koning aller harten! stel U als een zegel op mijn hart en op mijnen arm; op mijn hart, ten einde het voor al het aarsche te sluiten, en al zijne bewegingen, neigingen, gevoelens en gewaarwoordigen op U gericht te houden; op mijnen arm, ten einde al mijne handelingen geen ander doel mogen hebben, dan uw goddelijk Hart te eeren en te beminnen. — Mijne oogen en mijn hart blijven steeds gericht op de wonde van uw H. Hart. — O Jezus, geef mij van het levendige water, dat aan uw H. Hart ontspringt, opdat ik niet meer naar de vreugden der wereld dorstte. — Ik heb het Hart mijns Konings, mijns broeders, het

Hart van Jezus, mijn besten en zoetsten vriend gevonden, wat kan ik nog in den hemel of op aarde verlangen? — O allerzoetste Hart van Jezus? blijf in mijn hart en geef mij de genade om U immer meer en meer te beminnen.

Na de H. Communie. (*)

Ziel van Christus, heilig mij ;
Lichaam van Christus, maak mij zalig ;
Bloed van Christus, maak mij dronken ;
Water van Christus zijde, wasch mij ;
Lijden van Christus, versterk mij ;
O goede Jezus, verhoor mij ;
In uwe Wonden verberg mij ;
Laat niet toe, dat ik van U gescheiden worde ;
Tegen den boozen vijand bescherm mij ;
In het uur van mijnen dood, roep mij ;

(*) Aflaat van 300 dagen (Pius IX 9 janv. 1854) aan alle geloovigen, zoo DIKWERF zij dit gebed met een rouwmoedig hart bidden.

Aflaat van 7 jaren aan alle priesters, die het zullen bidden, na de H. Mis gelezen te hebben, en aan de geloovigen, nadat zij te communie zijn geweest.

Volle aflaat eenmaal in de maand aan degenen, die dit gebed ten minste eenmaal gedurende den dag bidden, onder voorwaarden van te biechten, te communiceeren en een kerk of openbare kapel te bezoeken, alwaar zij zullen bidden ter intentie van den H. Vader.

En laat mij tot U komen,
Opdat ik U met uwe Heiligen love,
In de eeuwen der eeuwen. Amen.

Laatste gebed.

O Jezus! leer ons, die uw ootmoedig en zachtmoedig Hart vereeren, de zachtmoedigheid en nederigheid beoefenen, opdat wij alzoo den vrede welken Gij ons beloofd hebt en de rust onzer zielen bekomen, Gij die God zijnde leeft en heerscht met den Vader en den H. Geest in alle eeuwigheid. Amen.

Zegen.

LOF, eer en roem zij U, o Jezus, die, na uwe discipelen gezegend te hebben, glorierijk ten hemel zijt gevaren, waar Gij aan de rechter hand uws Vaders gezeten zijt; zegen ook ons heden, gelijk Gij in den laatsten dag des oordeels uwe uitverkorenen zegenen zult. Amen.

Laatste Evangelie.

ALMACHTIGE, eeuwige God, die in uwe oneindige liefde uwen Eeniggeboren Zoon tot middelaar tusschen U en de menschen ge-

steld hebt, neem genadig, wij bidden U, dit aanbiddenswaardig offer aan. Laat niet toe, dat ik mij nogmaals van U scheide. Zegen mij; geef mij de genade, om U in alles tot het einde mijns levens getrouw te dienen, en maak, dat ik na dit leven U met alle uitverkorenen eeuwig moge lonen en prijzen. Amen.

~~~~~

LITANIE

van het

GODDELIJK HART VAN JEZUS.

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

God hemelsche Vader, ontferm U onzer!

God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U
onzer!

God H. Geest, ontferm U onzer!

H. Drieuldigheid, een God, ontferm U onzer!

Hart van Jezus, Zoon van den eeuwigen Vader,
ontferm U onzer!

Hart van Jezus, Zoon van de Maagd en Moeder
Maria,

Hart van Jezus, eigen en waardige woonplaats
van den H. Geest,

Hart van Jezus, tempel van de allerheiligste
Drieuldigheid,

Hart van Jezus, glorie en vreugd der Engelen,

Hart van Jezus, oneindig in Majesteit,

Hart van Jezus, voorwerp van alle liefde, ont-
ferm U onzer!

Allerrootmoedigste Hart van Jezus, ontferm U
onzer!

Allerzuiverste Hart van Jezus,

Allerminnelijkste Hart van Jezus,

Hart van Jezus, vol van zegen en genade,

Hart van Jezus, wellust van hemel en aarde,

— Licht van geheel de wereld,

— Onoverwinnelijke sterkte tegen onze vijanden,

— Fontein van alle rechtvaardigheid,

— Oorsprong van goedheid en barmhartigheid,

— Vol medelijden en teederheid,

— Woonstede aller deugden,

— Waardig allen lof en eer,

— Aan wien alle aanbidding toekomt,

— Oneindige afgrond van alle hemelsche gaven,

— Fontein der springende wateren tot het eeuwige leven,

— Verzoening onzer zonden,

— Troost van alle bedrukte harten,

— Hoop van die in U sterven,

— Ons leven en onze verrijzenis,

— Toevlucht van alle zondaren,

— Met bitterheid voor ons vervuld,

— Met versmaadheden voor ons verzadigd,

— Om onze boosheden doorwond, ontferm

U onzer!

Hart van Jezus, voor onze zaligheid gestorven
aan het kruis, ontferm U onzer!

— Met eene lans doorstoken,

— Levende, heilige en Gode behagende offerande,

— Altaar, waarop alle Heiligen geofferd worden, ontferm U onzer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,
spaar ons, Jezus!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,
verhoor ons, Jezus!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,
ontferm U onzer, Jezus!

ÿ. O Koning der glorie, Gij zult nooit versmaden.

ÿ. Een boetvaardig en vernederd hart.

Gebet.

HEERE Jezus, die U gewaardigd hebt, de Honuitsprekelijke rijkdommen van uw allerheiligste Hart aan uwe Kerk te openbaren, verleen ons, dat wij, de liefde van dit allerheiligste Hart mogen beantwoorden; en dat wij, door waardige dienstbewijzingen, vergoeden de vergelijkingen, welke dat zelfde bedrukte Hart van de ondankbare menschen worden aangedaan, die leeft en heerscht met God den Vader, in de eenheid des H. Geestes, in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Eereboete aan het Allerheiligste Hart van Jezus.

MINNELIJKE en aanbiddelijke Jezus! mijn Zaligmaker en mijn God! die door eene vurige en wonderbare liefde U zelve als slachtoffer in het hoogwaardig sacrament des Altaars gegeven hebt. Ach! welke smartelijke gevoelens moeten er in uw heilig Hart ontstaan, daar Gij in de harten van de meesten der menschen niets vindt, dan versteendheid, vergetenheid, ondankbaarheid en verachting.

Het was U dan niet genoeg den zoo moeilijken en pijnlijken weg verkozen te hebben, om

onze zaligheid te bewerken! Het was U niet genoeg, U overgegeven te hebben aan den zoo wreeden en angstvollen doodstrijd, veroorzaakt door de aanschouwing onzer zonden, wier last Gij op U genomen hadt! neen, Gij wildet daarenboven U blootstellen aan de versmadingen, die door de boosheid der menschen, ja door de hel zelve uitgevonden worden. Met een ootmoedig en droevig hart vraag ik duizend, en duizend maal vergeving voor al de versmadingen, die Gij op uwe heilige altaren ontvangen hebt. Ach! ware het mij gegeven, om met mijne tranen te bevochtigen en met mijn bloed af te wasschen al de plaatsen, waar uw minnelijk Hart versmaad is geworden en waar men uwe liefde met verachting heeft beloond! Ach! konde ik door eene nieuwe soort van dienstbewijzing en vernedering alle heiligschendingen en onteeringen herstellen! Mochte ik meester zijn van al de harten der menschen, om ze U op te offeren en op deze wijze eenigszins hunne vergetenheid en gevoelloosheid te vergoeden, daar zij U niet hebben willen kennen, of gekend hebbende, U geene of zeer weinige liefde hebben toegedragen.

Maar, o minnelijke Jezus! hetgeen mij bovenal met schaamte bedekt en zeer vernedert, is dat ik onder het getal van die ondankbaren ben. Ach! hoe durf ik nog voor U verschijnen?

---

mijne oogen tot U verheffen? mijnen mond voor U openen? Maar, liefderijke Verlosser! Gij ziet het binnenste van mijn hart, Gij kent de droefheid, die ik over mijne ondankbaarheid gevoel, en nimmer zult Gij een rouwmoedig hart versmaden, Gij zijt niet gekomen om den zondaar te veroordeelen, maar om hem zalig te maken. Vol van dit vertrouwen, zijn wij voor den troon uwer genade nedergebogen en smee-ken U ootmoedig, niet op onze strafwaardig-heid, maar op uwe eindelooze barmhartigheid neder te zien, opdat uw dierbaar bloed, de prijs van onze zielen, voor niemand van ons verloren ga. Ach! minnelijk Hart van Jezus! geef, dat wij, door de levendige overdenking van uwe teedere liefde jegens ons, onze ondankbaarheid voor eeuwig verfoeien en regtzinnig besluiten, om van dit oogenblik af, een hart van dank-baarheid en wederliefde al de dagen van ons leven U toe te wijden, voor U alleen te leven, te lijden en te strijden, opdat wij eens het ge-noegen mogen smaken, om met de gelukzaligen in den hemel U voor eeuwig te loven en te dan-ken, Amen.

Rozenkrans ter eere van Jezus' allerheiligste Hart. (*)

ÿ. *God! wees opmerkzaam op mijne hulp.*

ÿ. *Heer, haast U, mij te helpen!*

I

O mijn liefdevolle Jezus, indien ik uw allerheiligste Hart beschouw en zie, hoe Het vol liefde en zoetheid jegens de zondaars is, dan wordt mijn hart met vreugde vervuld en hoop ik met het grootste vertrouwen, dat Gij ook mij genadig zult opnemen. Ach, hoevele zonden heb ik niet bedreven! Edoch, even als Petrus en Magdalena, beweene en verafschuw ik dezelve, wijl ik U, het hoogste Goed, daardoor beleedigd heb. O schenk ook aan mij vergeving al mijner zonden! Mocht ik veeleer sterven, dan nogmaals U te beleedigen, dit vraag ik U, o Heer door uw allerheiligste Hart! Moet ik echter nog langer leven, zoo wil ik slechts leven om door mijne liefde aan de uwe te beantwoorden.

---

* Aflaat van 300 dagen elken keer.

Volle aflaat eens in de maand voor hen, die dezen Rozenkrans bidden, indien zij na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, de gewone gebeden verrichten.

Deze aflaat is toevoeglijk aan de zielen in 't vagevuur.

Onze Vader, en vijfmaal: *Glorie zij den Vader*, enz. ter eere van Jezus goddelijk Hart.

Allerheiligste Hart van mijn Jezus! geef, dat ik U meer en meer beminne!

II

Ik prijs, o mijn Jezus, uw *alleroetmoedigste* Hart en dank U, dat Gij mij Hetzelve tot toonbeeld hebt gegeven, en niet alleen mij dringend aanspoort Hetzelve na te volgen, maar ook door uwe groote vernederingen mij den weg hiertoe hebt willen aantoonen en bereiden. O hoe verblind en ondankbaar ben ik tot hiertoe geweest! O hoever ben ik van dezen weg afgedwaald! Ach, vergeef het mij. Geen hoogmoed, geen eerzucht meer! Ik wil van stonde af met een oetmoedig hart U te midden van alle vernederingen navolgen, om den vrede en de zaligheid te bekomen. Geef mij daartoe kracht en en sterkte, en eeuwig zal ik uw allerheiligste Hart loven en prijzen.

Onze Vader en vijfmaal: *Glorie zij den Vader*, enz.

Zoet Hart van mijn Jezus! geef, dat ik U meer en meer beminne!

III

Ik bewonder, o mijn Jezus, uw *allergeduldigste* Hart en dank U voor de menigvuldige

wonderbare voorbeelden van onoverwinnelijk geduld ; welke Gij ons gegeven hebt. Het smart mij, dat deze voorbeelden mij tot heden wegens mijne teergevoeligheid, welke niet het kleinste ongemak verdragen kan, vruchteloos zijn geweest. Ach, lieve Jezus stort in mijn hart eene gloeiende en bestendige liefde tot kruis en lijden, tot boete en zelfverloochening, opdat ik U, op den kalvarieberg volgend, met U tot heerlijkheid en vreugde des hemels moge geraken.

Onze Vader en vijfmaal : *Glorie zij den Vader, enz.*

Zoet Hart van mijn Jezus, enz.

IV.

Bij 't aanschouwen van uw *Allerzachtmoedigste Hart*, o mijn Jezus, ben ik beschaamd, dat mijn hart zoo zeer van het uwe verschilt. Een woord, een gebaar, de schijn eener beleediging is voldoende om mij te kwetsen en in klagen en jammerkreten los te breken. O vergeef mij deze oploopenheid, en schenk mij de genade, om voortaan in alle wederwaardigheden uwe onverstoorbare zachtmoedigheid na te volgen en alzoo een onafgebroken heiligen vrede te genieten.

Onze Vader en Vijfmaal : *Glorie zij den Vader, enz.*

V.

O Jezus, geloofd en verheerlijkt zij uw *grootmoedig* Hart dat dood en hel overwonnen heeft en deze en alle lof overwaardig is! Ik ben echter meer dan iemand beschaamd, wanneer ik zie, hoe mijn hart daarentegen zoo kleinmoedig is en voor elk gedrocht bevreesd is zelfs door een onbeduidend woord onsteld wordt. Dit zal echter niet langer meer blijven duren. Ik smEEK U dringend, wil mij moed en sterkte geven, opdat ik met U hier op aarde strijdend en zegevierend met U ook in den hemel moge zegepralen.

Onze Vader en vijfmaal: *Glorie zij den Vader enz.*

Zoet Hart van mijn Jezus, enz.

Wenden wij ons thans ook tot de H. Maagd Maria, en, ons op nieuw aan haren dienst toewijdende, zeggen wij met vertrouwen op haar Moederhart :

Ik bid U, o vermogende Moeder des Heeren en mijne moeder Maria, verwerf mij, door de verdiensten van uw allerzoetste Hart, eene ware godsvrucht tot het allerheiligste Hart van Jezus, uwen goddelijken Zoon, opdat ik met al mijne gedachten en gevoelens in dit Hart verborgen, al mijne plichten steeds zorgvuldig

waarneme, door inzonderheid dezen dag Jezus vurig te beminnen en ijverig te dienen.

ÿ. O Hart van Jezus, brandend van liefde tot ons.

ï. Ontvlam onze harten van liefde tot U.

Gebed.

VERLEEN, bidden wij U, o Heer, dat de H. Geest ons met dat vuur ontvlamme, hetwelk Jezus-Christus uit de diepte zijns Harten genomen en over de aarde uitgestort heeft, en dat, volgens zijn verlangen met groote kracht moet branden. Hij, die met U leeft en regeert in alle eeuwigheid. Amen.

Smeekgebed tot het H. Hart van Jezus.

(Telkens 200 dagen aflaat.)

MET den diepsten eerbied aanbid ik U, o mijn God en mijn Verlosser, Jezus-Christus, waarachtig God en mensch hier verborgen in het allerheiligste sacrament des Altaars! Ik aanbid en bemin U uit ganscher harte tot vergoeding voor alle oneerbiedigheden, verongelijkingen en ontheiligingen, welke ik zelf ongelukkiger wijze tot heden jegens U begaan

heb en voor die, welke U thans aangedaan worden en, hetgeen God verhoede, voor die waardoor Gij nog zoudet kunnen beleedigd worden. Ik aanbid U derhalve, o mijn God, wel is waar niet, zoo als Gij het verdiend en ik het zou moeten doen, maar toch zooveel het mij mogelijk is, vurig verlangend dit met deze volmaaktheid te kunnen doen, waartoe alle redelijke schepsels bekwaam zijn. Ik maak aldus het voornemen U heden en altijd te aanbidden, niet alleen in de plaats van al die katholieken, die U hunne aanbidding en liefde weigeren, maar ook tot vergoeding en voor de bekeering van alle ketters, schiesmaticken, godlooche-naars, godslasteraars en slaven van Satan, voor alle Turken, Joden en Heidenen. Ach, mochtet Gij, o mijn Jezus, door allen gekend, aanbeden, bemind en voortdurend met dankbaarheid vereerd worden in het allerheiligste en goddelijk Sacrament,

Ik aanbid U ieder oogenblik, o brood van 't hemelsch leven, o allerheiligste Sacrament.

Goddelijke Jezus, Hart van Maria zegen mij, ik bid U.

Ik geef U mijn hart, o mijn Jezus, o mijn Zaligmaker.

Gebod tot het allerheiligste Hart van Jezus.

(Eenmaal daags 100 dagen afaat.)

ZIE, o mijn liefdevolle Jezus, tot hoever de overmaat uwer liefde zich uitgestrekt

heeft ! Gij hebt mij met uw vleesch en uw kostbaar bloed eene goddelijke spijs bereid, om U geheel aan mij te schenken. Wat heeft U tot zulke overmaat van liefde aangespoord? Voorzeker niets anders dan uw liefderijk Hart. O aanbiddenswaardig Hart van mijn Jezus, vuuroven der goddelijke liefde, neem mijne ziel in uwe heilige wonde op, opdat ik in deze school der liefde leeren moge dien God te beminnen, die mij zoo wonderbare blijken zijner liefde heeft gegeven.

Opdracht aan Jezus' allerheiligste Hart.

(Dagelijks 100 dagen afluat.)

O mijn beminnenswaardige Jezus, tot bewijs mijner dankbaarheid en tot herstelling van mijn veelvuldige ontrouw schenk ik N. N. U mijn hart; ik wijd mij geheel aan U toe, en maak, door uwe genade geholpen, het vaste voornemen U in de toekomst niet meer te beledigen.

Gebed tot Jezus' H. Hart voor de stervenden.

(Telkens 100 dagen afluat en volle afluat voor hen die het driemaal daags op verschillende tijden bidden mits men er bij voege : Cor Jesu in agona factum, miserere morientium. (Pius IX, 2 febr. 1850.)

O allerbarmhartigste Jezus, minnaar der zielen, ik smEEK U door den doodstrijd

van uw allerheiligste Hart en door de smarten uwer onbevleete Moeder, reinig in uw H. Bloed de zondaren der geheele wereld, die nu in doodstrijd zijn en heden nog zullen sterven. Amen.

Gebed om de liefde tot het H. Hart van Jezus te bekomen.

(naar den H. Alphonsus van Leguorio)

O mijn beminnelijke Verlosser! hadde mij de eeuwige Vader wel kunnen bevelen een waardiger voorwerp te beminnen dan Gij! Gij zijt de schoonheid des hemels, Gij zijt de beminde Zoon uws Vaders; in uw Hart bevinden zich alle deugden. O beminnelijk Hart van mijn Jezus! Gij verdient toch zoo zeer de liefde aller harten. Arm en ongelukkig is het hart, dat U niet bemint. O mijn God! zoo dikwijls mijn hart U niet beminde, was mijn Hart steeds ongelukkig. Edoch in de toekomst wil ik dit ongeluk niet meer ondervinden. Ik be- min U, o mijn Jezus, en wil U steeds beminnen. O mijn zoete Heiland, laat dit toch toe! Gij, mijn God, mint mij, en ik, ellendige zondaar, dien Gij zoo innig bemint, zoude ik U niet be- minnen? O gij heilige vlammen, die in het

minnende Hart van mijn Jezus brandt, komt en onsteekt ook in mijn arm hart het goddelijke en heilige vuur, dat Jezus van uit den hemel op aarde bracht om het te ontsteken. Vernietig en ruk uit mijn hart alle onzuivere neigingen, welke het beletten geheel mijnen God aan te hangen. Maak, o mijn God, dat ik alleen leve om U te beminnen. Indien ik U ook al een tijd veracht heb, weet dan heden dat Gij het eenige voorwerp mijner getrouwste liefde zijt. Ik bemijn U en wil niets anders dan U alleen beminnen. O mijn beminnelijke Heer! versmaad dan de liefde eens harten niet, dat U een tijd lang bedroefd heeft. Moge het tot uwe verheerlijking strekken, wanneer de Engelen zien, dat een hart hetwelk zich zoo dikwijls van U gescheiden en U beleedigd heeft, nu van liefde tot U gloeit. O allerheiligste Maagd Maria, ook Gij zijt mijne hoop! sta mij derhalve bij en smee uwen Jezus, dat Hij mij tot zijn kind wille aannemen. Amen.

Gebed tot vereeniging met het allerheiligste
Hart van Jezus.

(Naar den H. Alphonsus van Liguorio).

○ mijn Jezus! Gij hebt niet geweigerd voor mij uw bloed en uw leven ten beste te

geven en ik zoude weigeren U mijn ellendig hart te schenken? Neen, mijn beminde Zalig-maker, ik schenk het U geheel en al, ik stel mijn wil in uwe handen; neem ze genadig aan en beschik er over naar uw welgevallen. Ik bezit niets, ik vermag niet het geringste; maar ik bezit het hart dat Gij mij geschonken hebt en mij niemand ontnemen kan; men kan mij van goed, en leven berooven, doch niet van mijn hart. Met dit hart kan en wil ik U beminnen. Leer Gij mij, o mijn God, de volmaakte verloochening van mij zelven; toon mij wat ik doen moet om uwe liefde te verkrijgen, want uwe goedheid heeft mij het verlangen daartoe ingestort. Zie, ik ben besloten U te behagen; maar om dit met de daad te doen blijken heb ik uwe genade noodig en hoop uwe hulp te bekomen. Van U alleen, o minnend Hart van Jezus, hangt het af, of mijn arm hart, dat voorheen zoo ondankbaar jegens U geweest is en door eigen schuld van uwe genade beroofd was, in 't vervolg U geheel zal aanhangen. Maak, o mijn Heiland, dat mijn hart van liefde tot U brande, gelijk uw Hart van liefde tot mij gloeide. Maak, dat mijn wil geheel met uw heiligen wil vereenigd zij, zoo dat ik in 't vervolg niets begeere dan hetgeen Gij zelf wilt, en dat van heden af uw wil het richtsnoer van al mijne handelingen, van al mijn gedach-

ten en begeerten zij. Ik hoop, o mijn Verlosser, dat Gij mij de genade niet zult weigeren, om het voornemen ten uitvoer te brengen, dat ik heden aan uwe voeten gemaakt heb: Zie, ik neem met vreugde aan al het geen wat Gij mij zult verzenden, zoo leven als dood. O allerheiligste en onbevleete Maagd Maria! uw Hart was steeds in alles met Jezus' Hart vereenigd; o mijne beminde Moeder, verwerf mij de genade om in 't vervolg niets anders te willen en te verlangen, dan hetgeen Gij en mijn Jezus van mij verlangt.

Gebed tot Jezus' goddelijk Hart voor de bekeering
der zondaars.

O mijn Heer en mijn Verlosser, Jezus-Christus, ik bid en smEEK U niet alleen om voor mijn hart de genaden te bekomen welke uit uw goddelijk Hart vloeien, maar ik beveel ook aan uwe oneindige barmhartigheid alle zondaren, die Gij door uw kostbaar bloed tot zulk een hoogen prijs hebt vrijgekocht. Laat ze allen naderen tot uw Hart, tot deze bron, ja tot deze zee uwer oneindige liefde, opdat zij in Hetzelve van alle vlek gereinigd worden en zij U, als hun zoetsten bruidegom hunner liefde, van heden af en altijd beminnen mogen.

Schenk aan allen en ook aan mij zelve het zalige leven in uw Hart. Amen.

Memorare van Jezus' H. Hart.

GEDENK, o allerbeste Jezus, hoe het nooit gehoord is, dat iemand, die tot uw H. Hart zijne toevlucht nam uwe hulp aanriep of om uwe barmhartigheid smeekte, verstooten is geworden. Met hetzelfde vertrouwen beziel, o Heer, Koning aller harten, kom ik ellending tot U en onder den last mijner zonden zuchtend, werp ik mij voor uwe voeten eerbiedig neder. O allerheiligste Hart versmaad mijne zwakke bede niet, maar aanhoor en verhoor dezelve genadig. O zoet, o milddadig en medelijdend Hart van Jezus!

Gebeden tot Jezus H. Hart, om de genade der zuiverheid.

(naar den Eerw. P. Franco S. J.)

BEMINNELIJK Hart van Jezus! Uit liefde tot U heb ik besloten heden in geene enkele booze gedachte toe te stemmen. Mijn

lieve Jezus, help mij alle kwade gedachten haten en verfoeien !

Glorie zij den Vader, enz.

Beminnelijk Hart van Jezus! Uit liefde tot U heb ik besloten heden geen enkel onbetamelijk woord te spreken. Mijn lieve Jezus, reinig mijne tong !

Glorie zij den Vader, enz.

Beminnelijk Hart van Jezus! Uit liefde tot U heb ik besloten mij heden geen enkele onbetamelijke handeling te veroorloven en elke gelegenheid tot zonde met de meeste zorg te vluchten. Mijn lieve Jezus, schenk mij de genade der zuiverheid, en maak, dat ik in al mijn doen en laten uw heilig Hart steeds moge welgevallig zijn !

Glorie zij den Vader, enz.

Wend U thans tot de H. Maagd Maria om hare hulp te verzoeken.

ZEGEN mij, o Dochter van den eeuwigen Vader, en laat niet toe, dat ik mijn God ooit door eene enkele gedachte beledige! Zegen mij, o Moeder des Eeuwigen Woords, en duld niet, dat ik mijn God ooit door één enkel woord vergramme! Zegen mij, o Bruid van den H. Geest, en laat niet toe, dat ik mijn

God ooit door eenig werk of eenige verzui-
menis beledige, maar maak veeleer, dat ik
Hem van ganscher harte beminne! O milde,
barmhartige, liefderijke Maagd Maria! wees
steeds mijne hulp en mijn bijstand, want na
God, o liefdevolle Moeder, is al mijn vertrou-
wen op u gevestigd!

Verzuchting tot Maria in de bekoringen.

(Telkens 40 dagen afluat.)

Mijne Meesteresse, o mijne Moeder, ge-
denk dat ik de uwe ben! Behoed mij, ver-
dedig mij als uw goed en uw eigendom.

Toeheiliging van zich zelve aan het H. Hart van
Jezus.

AANBIDDELIJK Hart van mijn goddelij-
ken Verlosser! Voor de onbegrijpelijke
liefde, welke Gij den menschen en mij in het
bijzonder toedraagt; voor het dierbaar bloed,
hetwelk Gij voor mijne zaligheid hebt vergoten;
voor al deze weldaden wijd ik U heden toe al
wat ik ben, en al wat ik bezit: mijne ziel en
hare krachten, verstand, geheugen en wil;
mijn lichaam en zijne zintuigen; mijne gedach-

ten. woorden en werken; mijn lijden en mijn strijden, en bovenal mijn hart met alle zijne gevoelens en gewaarwordingen. Ontvang dit, o goddelijk Hart van Jezus! Zuiver, heilig en onsteek het door het blakend vuur uwer liefde. Amen,

---

Verzuchtingen tot het H. Hart van Jezus.

HEILIG Hart van Jezus! brandende van liefde tot ons, outsteek ons hart door liefde tot U. Minnelijk Hart van Jezus! bedroefd tot den dood op het zien mijner zonden, geef mij een nederig en vermorzeld hart.

Jezus, zachtmoedig en volmoedig van Harte, schenk mij uwe genade, om hierin uw voorbeeld te volgen en langs dezen weg de rust van mijn geweten te vinden.

Opdracht aan het H. Hart van Jezus.

(Naar de Gelukzalige Maria Margaretha Alacoque).

IK N. N. geef en wijd aan het Allerheiligste Hart van onzen Heer Jezus-Christus geheel mijn persoon en mijn leven, mijne handelingen, moeilijkheden en lijden, om in de toekomst

---

mij geheel met zijne liefde en zijne verheerlijking bezig te houden. Het is mijn vast en onherroepelijk besluit, om aan Jezus' Hart geheel toe te behooren, alles uit liefde tot Hetzelve te verrichten, en uit mijn hart alles te verbannen wat aan dit goddelijk Hart zou kunnen mishagen. Derhaive verkies ik U, o allerheiligste Hart, tot eenig voorwerp mijner liefde, tot beschermer mijns levens, tot waarborg mijner zaligheid, tot steun mijner zwakheid en tot herstelling van al de misslagen mijns ganschen levens. O hart vol mildheid en goedheid, wees Gij mijne zekere schuilplaats in de ure van mijnen dood; wees Gij mijne regtvaardiging bij God, en wend van mij af de straffen zijner rechtvaardige gramschap. O Hart vol liefde! op U stel ik al mijn vertrouwen; van mijne boosheid vrees ik alles, doch van uwe goedheid hoop ik alles. Vernietig dan in mij alles, wat u mishagen of weerstreven kan; moge uwe reine liefde zich zoo diep in mijn hart prenten, dat ik nooit meer vergete en nimmer van U kunne gescheiden worde. Goddelijk Hart, ik smeeek U door uwe oneindige goedheid, dat mijn naam diep in uw Hart zij gegrift; want in uw dienst wil ik leven en sterven. Amen.

Schietgebeden tot het H. Hart van Jezus.

1. Overal worde Jezus' H. Hart bemind.
(100 *dagen afluat.*)

2. Jezus, zachtmoedig en volmoedig van
Harte, maak mijn hart gelijkvormig aan het
Uwe (*Telkens 300 dagen afluat.*)

3. Ik aanbid u ten allen stonde.

O levend brood des hemels, verheven Sacra-
ment.

Jezus, en Gij, Hart van Maria,

Ik bid U mijne ziel te zegenen,

Aan U geef ik mijn hart,

Allerheiligste Jezus, mijn Verlosser.

(200 *dagen afluat, indien men er bij voegt*
't gebed pag. 114.)

8. Allerzoetste Jezus! wees mij niet een Rechter, maar Zaligmaker. (50 dagen aflaat.)

9. Mijn Jezus, barmhartigheid? (100 dagen aflaat.)

10. Geloofd zij Jezus en Maria! Nu en altijd. (50 dagen afl. Pius IX. 26 sept. 1864.)

NOVENE

of

Negendaagsche oefening ter voorbereiding tot het
Feest van Jezus 'Heilig Hart.

DEZE Novene kan ook, naar verkiezing, op andere tijden gehouden worden.

Bij uw ontwaken verheft uw hart tot het goddelijk Hart van Jezus, en begroet Hetzelve met deze lofspreuk: Gekend, bemind, geloofd en gebenedijd, geëerd en verheerlijkt zij ten allen tijde en overal het goddelijk Hart van Jezus en het onbevleete Hart van Maria. — Bereid u dan met de H. Bonaventura drie woonplaatsen, eene in de wonde van Jezus' heilige handen, ten einde met ijver alles tot zijne meerdere eer te doen; eene andere in de wonden zijner heilige voeten door voortdurende beoefening der ootmoedigheid; eene derde

eindelijk in de wonde zijns H. Harten door de teederste, innigste en vurigste liefde tot zijn beminnend Hart. —

Elken morgen moet gij eene der volgende beschouwingen, op Jezus' H. Hart betrekking hebbende, met aandacht lezen en overwegen, ten einde er in den loop van den dag te kunnen aan denken en daarnaar handelen. De verzuchting, waarmede elke overweging eindigt, moet zij dikwijls in den dag herhalen.

Woon elken dag, indien het mogelijk is, de de H. Mis bij en maak dan gebruik van de gebeden, der H. Mis welke in dit werkje voorkomen.

Breng een bezoek aan het allerheiligste Sacrament gedurende den dag en lees dan eenige gebeden tot dit einde het best geschikt, zooals de litanie van Jezus H. Hart; akte van eerherstelling, akte van toewijding, enz.

Bevljigt u de deugden van Jezus' H. Hart na te volgen, vooral diegene, welke voor elken dag der novene aangegeven is.

Bij uw morgen en avondgebed voeg een gebed tot het goddelijk Hart van Jezus.

Tracht ten minste eenmaal binnen deze negen dagen uwe zonden te biechten en tot de H. Kappel te naderen.

EERSTE DAG.

Het beminnenswaardige Hart van Jezus.

O VERWEGING. Het is niet mogelijk een beminnenswaardiger hart te ontmoeten dan Jezus' H. Hart. Een Hart zoo zuiver, zoo heilig, zoo vol liefde tot God en tot ons, zoo nederig, zoo vriendelijk, zoo vroom, zoo zachtmoedig, een Hart dat de godheid, den oorsprong van alle schoonheid en beminnenswaardigheid in zich bevat en met alle deugden versierd is. Ach, hoe weinig wordt Het niet bemin!! De liefde wordt niet bemind! De liefde wordt niet door wederliefde vergolden!

OEFENING. Bid ter eere van het beminnenswaardige Hart van Jezus negenmaal het Onze Vader en Wees gegroet, telkens er bij voegende: *O zoet Hart van Jezus, Gij zetel van alle deugden, van alle schoonheid en beminnenswaardigheid, ik bemin U! Maak, dat mijn hart slechts kloppe om U te beminnen!*

VERZUCHTING. *O allerheiligste Hart van Jezus, Gij zetel der majesteit en heerlijkheid Gods, ik aanbid U, ik geloof in U, ik hoop in U, ik bemin U.*

Opdracht.

INNIG dankbaar, en mijne ongetrouwheden willende herstellen, schenk ik N. N. U mijn hart en wijd mij geheel aan U toe, o beminlijke Jezus, en met uwe hulp neem ik mij voor niet meer te zondigen.

TWEEDE DAG.

Het liefdevolle Hart van Jezus.

OVERWEGING. Wie kan de liefde begrijpen waarvan Jezus' Hart voor ons brandt! Uit liefde tot ons mensch geworden, verkoos Hij een smaartvol leven en den dood des kruizes ten einde ons zijne oneindige liefde te toonen. Hij beminde ons meer dan zijne eer, zijne rust en zijn leven, dewijl Hij dit alles voor ons ten beste gaf. En daar de ware liefde zich vooral kenmerkt door een vurig verlangen om steeds bij haar beminde te zijn, zoo verrichtte Hij het grootste wonder in de instelling van het allerheiligste Sacrament des altaars, ten einde steeds bij ons te blijven! O grenzelooze liefde van onzen goddelijken Meester!

OEFENING. Dank den Heer voor de liefde aan ons bewezen. Schenk Hem uw hart en toon

uwe liefde door werken, met alle lijden, moeilijkheid, verachting gaarne te verdragen en Hem ook vrijwillige verstervingen op te offeren. — Bid negenmaal het Onze Vader en Wees gegroet ter eere van Jezus minnende Hart met deze woorden eindigende : *O liefdevol Hart van Jezus, Hart dat van liefde voor ons brandt en ons tot den dood des kruizes bemind hebt, U zij lof en dank in eeuwigheid ! Maak, dat wij U steeds meer en meer beminnen.*

VERZUCHTING. O zoet Hart van Jezus, dat ons zoo zeer bemint ! maak, dat wij U steeds meer en meer beminnen !

Opdracht. Innig dankbaar. enz.

DERDE DAG.

Het naar liefde zuchtende Hart van Jezus.

Overdenking. Liefde zoekt wederliefde. Wat verlangt het goddelijk Hart van Jezus voor de aan ons bewezene liefde, zoo niet onze wederliefde; niet alsof dit Hart onze liefde nodig had, maar alleen om ons gelukkig te maken. " Zie, Ik sta aan de deur en klop. " Hij zoekt het verloren schaap in de woestijn op, en het op zijne schouders nemende verheugt Hij zich hetzelfde weergevonden te hebben. Ach. hoezeer

verlangt Jezus' Hart door de menschen bemind te worden, en hoe weinig wordt het bemind!

OEFFENING. Open de deur uws harten voor Jezus die er aan klopt; bereid Hem, even als de H. Catherina van Siena, eene woning, en tracht daar in al uwe bezigheden met Hem te verkeerren. Hier moet gij Hem danken en bidden. Hem om raad vragen, Hem alles opdragen, enz. Stort hier voornamelijk de gevoelens van uw hart in een vurig gebed uit. — Bid ter eere van Jezus' H. Hart negenmaal het Onze Vader en Wees gegroet met deze ontboezeming: *O zoet en gezegend Hart van Jezus! O gij mijn eenig en onuitsprekelijk verlangen, mijne vreugde, mijne woonplaats, mijn toevluchtsoord, ik groet U, ik bemin U! U wijd ik mijn hart en mijn leven toe, neem dit voor altijd aan!*

VERZUCHTING. *Ik bemin U, o Jezus, ik bemin U en wil U eeuw'ig beminnen.*

Opdracht. Innig dankbaar, enz.

VIERDE DAG.

Het smartvolle Hart van Jezus.

OVERWEGING. Welke smarten heeft Jezus' Hart niet uit liefde tot ons geleden! « Mijne ziel is bedroefd tot den dood! » zoo sprak Hij

zelf. Welke smarten gevoelde dit goddelijk Hart niet in den laatsten doodstrijd, bij Caïphus, voor den rechterstoel van Pilatus, aan het hof van Herodes, bij de geeseling, de doornen krooning, de kruisiging; vooral wegens de ondankbaarheid, de verblindheid en de zonden der menschen! — Welke ondankbaarheid, welke beleedigingen en versmadingen ondervindt Het nog voortdurend niet in het H. Sacrament van liefde!

OEFENING. Doe alles en verdraag alles ter eere van het smartvolle Hart van Jezus; breng, zoo mogelijk een bezoek aan het allerheiligste Sacrament, en lees eerbiedig het smeekgebed blad. 114 Bid negenmaal het Onze Vader en Wees gegroet met deze ontboezeming: *O smartvol Hart van Jezus, U zij lof en dank in eeuwigheid! Door deze uw smarten schenk ons vergiffenis onzer zonden!*

VERZUCHTING. *O mijn Jezus! Mocht ik toch zulk een groote droefheid over mijne zonden gevoelen, als uw goddelijk Hart om mijne misdrijven geleden heeft!*

Opdracht. Innig dankbaar, enz.

VIJFDE DAG.

Het medelijdende Hart van Jezus.

OVERWEGING. Hoe goed en medelijdend is niet het Hart van Jezus! Zijne deelneming in het ongeluk der menschen bewoog Hem van uit den hemel op de aarde neder te dalen, en als een goede herder zijn leven voor zijne schapen ten beste te geven. „Ik heb medelijden met het volk „, zoo zeide Hij, wanneer dit in de woestijn niets te eten had. En wanneer Hij later Lazarus uit het graf tot het leven riep, weende Hij medelijdend bewogen. Ziedaar hoe groot zijn medelijden is!

OEFENING. Bedank het liefdevolle Hart van Jezus, dat Het met u medelijden gehad heeft, wanneer gij zonder God rustig in de zonde voortleefdet, zonder zelf uw ongelukkigen toestand in te zien. Heb ook gij medelijden met uwen naaste, zoo naar zijne ziel en als naar zijn lichaam. Bid driemaal het Onze Vader en Wees gegroet als eene geestelijke aalmoes voor de zondaars, die hunnen schrikkelijken toestand niet erkennen, en houd steeds uwe handen voor de behoeftigen geopend. — Bid negenmaal het Onze Vader en Wees gegroet met deze ontboezeming: *O mededoogend Hart van Jezus, ik dank U, dat Gij met mijnen ongelukkigen toestand medelijden hebt gehad!*

VERZUCHTING. *O medelijdend Hart van Jezus, vol liefde, genade en erbarming, zie hoe ellendig en hulpeloos wij arme zondaars zijn, en heb medelijden met ons!*

Opdracht. Innig dankbaar, enz.

ZESDE DAG.

Het milde Hart van Jezus.

OVERWEGING. O hoe mild toont zich Jezus' Hart niet jegens allen, die tot Hem hunne toevlucht nemen! Hij heeft zich aan ons geschonken; Hij is voor ons arm geworden om ons te verrijken en geeft zich zoo dikwijls aan ons in de H. Communie, om ons met zijne genaden te overladen. Ja, Hij wilde zelf den laatsten druppel bloed zijns Harten voor ons vergieten, daar Hij, na reeds in zijne geeseling, doornenkroning en kruisiging omtrent al zijn bloed gestort te hebben, ook nog na zijnen dood zich de zijde en het Hart liet doorboren. « Hoe zoude Hij ook met zich zelve ons niet alles geschonken hebben! » (*Rom. 8.*)

OEFENING. Betreur het innig, dat gij tot hiertoe zoo veel voor de wereld en zoo weinig voor God, voor Jezus gedaan hebt; dat gij zoo karig jegens Jezus en zoo verkwistend jegens

de wereld zijt. Beween uwe verblindheid, bid om vergiffenis, beloof u te beteren. Uit liefde tot Jezus, tracht meer te doen dan het uwe plicht is, met veel te bidden, U te versterven, aalmoezen te geven en liefdediensten te bewijzen. Leg ter zijde het geld dat gij aan de ijdelheid der wereld, — opschik, vermaken, enz. — besteden wilt om het, in den persoon der armen, aan Jezus Hart op te offeren. — Bid negenmaal het Onze Vader en Wees gegroet ter eere van Jezus H. Hart met deze ontboezeming: *O goed Hart mijns Verlossers, Gij hebt U met geheel uw rijkdom aan mij geschonken, U zij eeuwig dank! Ik schenk U mijn hart terug; neem het aan en ontsteek er uwe liefde!*

VERZUCHTING. *O goed Hart van Jezus, ont-ruk uit mijn boezem mijn lauw hart en ont-klam het met 't vuur uwer liefde; reinig het van alle vlek der zonde!*

Opdracht. Innig dankbaar, enz.

ZEVENDE DAG.

Het dankbare Hart van Jezus.

Overweging. Het Hart van Jezus is zoo dankbaar, dat Het zelfs 't geringste werk, woord of gedachte, uit liefde tot Hem daargesteld, beloond, ja honderdvoudig beloond, vooreerst

hier op aarde en hiernamaals gedurende gansch de eeuwigheid. Ach, voor alles toonen wij ons dankbaar, maar voor het goddelijk Hart van Jezus, aan wien wij zoo veel verschuldigd zijn, hebben wij niet de geringste dankbaarheid! Ach, zoo vele ontvangene weldaden beantwoorden wij slechts met beledigingen en smaad!

OEFENING. Doe en verdraag heden alles uit dankbaarheid tot Jezus H. Hart. Bid negemaal het Onze Vader en Wees gegroet ter eere van Jezus goddelijk Hart met deze ontboezeming: *Genoeg heb ik U beledigd, o mijn Jezus! Vergeef mijne zonden; van nu af wil ik U beminnen!*

VERZUCHTING. *O mijn beminnelijke Jezus! Uit dankbaarheid en tot herstelling van zoo menigvuldige ongetrouwheden schenk ik N. N. U heden mijn hart en wijd mij geheel aan U toe; met uwe genade neem ik mij ernstig voor niet meer te zondigen.*

ACHTSTE DAG.

Het miskende Hart van Jezus.

Overweging. Hoe groot is de smart eener moeder niet, wanneer zij van hare kinderen

voor het goed aan hen gedaan ondankbaarheid ontvangt, wanneer zij zich door degenen, die zij zoo teer bemint, veracht, verlaten en verstooten ziet, wanneer zij bespeurt, dat, ondanks hare vermaningen en smeekingen, zij zich in 't tijdelijk en eeuwig verderf storten! Hoe groot is de smart der verachte liefde! — Oneindig grooter is de liefde van Jezus' Hart tot ons, dan die eener moeder tot haar kind; oneindig grooter is derhalve ook zijne smart, daar Hij zag en in 't heilig Sacrament nog dagelijks ziet en ondervindt, hoe ondankbare menschen Hem door hunne zonden, onteeringen, verguizingen beledigen. Ach, welk eene pijn voor het van liefde brandende Hart van Jezus!

OEFENING. Tracht voor U en voor alle menschen aan het H. Hart van Jezus eenige voldoening te geven en alle oneer, dit goddelijk Hart aangedaan, door eene ware dankbaarheid te herstellen; verricht uwen arbeid tot dit einde en neem al de wederwaardigheden, welke u overkomen in een' geest van boetvaardigheid gewillig aan. — Bid negenmaal het Onze Vader en Wees gegroet met deze ontboezeming: *O Zoet Hart van Jezus! hoe is het mogelijk, dat de menschen U vergeten en verachten! Vergeef ons onze ondankbaarheid!*

VERZUCHTING. *O smartvol Hart van Jezus,*

vergeef ons onze ondankbaarheid; maak, dat alle menschen U eeren en beminnen!

Opdracht. Innig dankbaar, enz.

NEGENDE DAG.

Het trouwe Hart van Jezus.

OVERWEGING. O, hoe getrouw is het goddelijk Hart van Jezus niet jegens hen, die Het tot zijne liefde geroepen heeft. » Trouw is degene, die Hij geroepen heeft, hij zal het ook volbrengen » (*Thess.* 5, 14.) Hoe weinig kan men op de menschen rekenen. Nu beloven zij iets zonder den wil te hebben om hunne belofte te vervullen, dan veranderen zij hun wil. Jezus' Hart is voortdurend getrouw, Het blijft zijn gegeven woord aanhangen. Wanneer allen ons verlaten, verlaat ons Jezus niet, maar is des te gereeder ons te helpen.

OEFENING. Betreur uwe ongetrouwheid jegens Jezus en bid Hem, dat gij Hem niet op nieuw door de zonden ontrouw wordet. Offer Hem tot dit einde geheel U zelve, uwe gedachten, begeerten, woorden en werken op en bid negenmaal het Onze Vader en Wees gegroet met deze ontboezeming: *O trouw Hart van Jezus, op U*

hoop en vertrouw ik; laat niet toe dat ik op nieuw van U gescheiden worde!

VERZUCHTING. *Jezus, voor U leef ik! Jezus, voor U sterf ik! Jezus, U hoor ik toe in 't leven en in den dood!*

Opdracht. Innig dankbaar, enz.

AKTE VAN TOEWIJDING

aan

JEZUS H. HART.

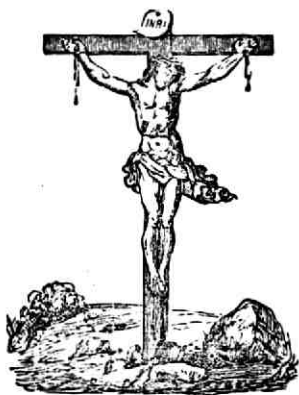
O aanbiddelijk Hart van mijn Jezus! het teederste, het beminnelijkste en edelmoedigste van alle harten, doordrongen van dankbaarheid bij de onverdenking uwer weldaden, kom ik mij geheel en voor altijd aan U toewijden. Ik wil al mijne krachten inspannen, om uwe vereering uit te breiden en om, zoo zulks mogelijk is, alle harten voor U te winnen. O Jezus, ontvang heden mijn hart, of liever neem Gij het zelf, verander het, zuiver het, om het Uwer meer en meer waardig te doen worden, en maak mijn hart gelijk aan het uwe, ootmoedig, zachtzinnig, geduldig, vol van heilige, van

edelmoedige liefde. Verberg mijn hart met al de harten, die U beminnen, in het uwe, en laat nimmer toe, dat ik het terugneme. Ja, ik wil veeleer sterven, dan ooit uw aanbiddelijk Hart bedroeven. Hart van Jezus! het verlangen mijns harten is, U altijd te beminnen, U altijd te eeren, U altijd te dienen, U altijd toe te behooren, en in het leven, en in den dood, en in alle eeuwigheid. Amen.

Geloofd zij Jezus Christus!

GEBEDEN

VOOR EN NA DE H. COMMUNIE.

~~~~~

Geboden voor de H. Communie.

BESCHOUWT *de dagen waarop gij communiceert als de gelukkigsten uws levens. Na 't ontwaken, kleeft u gestichtig, doe vurig uw morgengebed, begeef u tot het huis Gods, kies eene stille plaats, stel alle andere gedachten ter zijde, om u alleen bezig te houden met het heilig werk waartoe gij u bereid.*

Vorbereiding voor de H. Communie.

O allerzachtmoedigste en liefdevolle Jezus, zie, ik het onwaardigste van al uwe schepselen, nader tot het allerheiligste Sacrament van uw ligchaam en bloed; ik kom tot u, om bij u het geneesmiddel te vinden, voor al de wonden van mijn ligchaam en van mijne ziel.

Ik geloof dat ik, door het ontvangen van het H. Sacrament uwer liefde voorzien kan in al mijne behoeften, en tevens de grootste eer aan uwe goddelijke Majesteit, en aan alle bewoners van het hemelrijk de grootste vreugde kan geven. Maar, o opperste en onbegrijpelijke Majesteit, o God van eeuwige heiligheid, voor wiens oog de hemelen zelfs niet zuiver zijn, en de grondzuilen der aarde sidderen en beven, hoe zal ik, ellendige aardworm, ik uw nietig schepsel, die geheel overdekt ben met wonden en ellenden, hoe zal ik met een door zoo vele onvolmaaktheden bezoedeld hart, durven naderen tot u, de bron van alle zuiverheid? Hoe zal ik mij verstouten om u, de lelie der onschuld, eene plaats aan te bieden, in eene ziel waarin zoo veel doornen en distelen groeijen, in eene ziel waarin zoo veel aardsche en zondige neigingen hebben wortel geschoten?

Inderdaad, o mijn Jezus, o dierbare vriend mijner ziel, ik ben diep beschaamd en vernederd in uwe tegenwoordigheid, en vrees u grootelijks te zullen beleedigen met u in eene zoo afzieh'elijke en uwer goddelijke Majesteit zoo onwaardige woonplaats binnen te leiden.

Dan, o goede Jezus, ik herinner mij een troostvol woord, dat gij zelf gesproken hebt :
« Niet de gezonden, maar de zieken hebben

eenen geneesheer noodig. » Ook weet ik, dat gij tot uw bruiloftsmaal al de blinden en kreupelen, zieken en armen hebt uitgenoodigd. Welnu, o goddelijke bruidegom der zielen, ik behoor onder het getal van die ongelukkigen, ik ben zelfs de ellendigste van allen, ook mij hebt gij dus uitgenoodigd, en ik mag aan uwe uitnoodiging niet wederstaan. Ik nader dan tot uwe H. Tafel, verootmoedigd door de overtuiging van mijne onwaardigheid, maar volmoed en betrouwen, bij het gezicht van uwe mij zoo teeder uitnoodigende liefde. Amen.

Offerande van de H. Communie.

(om de aflaten te verdienen.)

IK draag u op, almachtige God, in den naam van Jesus Christus, uwen lieven Zoon, door de handen van de allerheiligste Maagd, deze communie tot dankzegging voor al de weldaden welke ik van uwe oneindige goedheid ontvangen heb, om te bekomen de volkomene vergiffenis mijner zonden en de genade om mij te beteren, voornamelijk van....., waarvan de gewoonte mij zoo zeer ingeworteld is, en zoo schadelijk aan mijne zaligheid; en mits ik met

ontelbare schulden ten uwen opzichte beladen en in de onmogelijkheid ben dezelve te voldoen, neem ik mijn toevlucht tot de aflaten welke de H. Kerk mij heden uit uwen naam aanbiedt; ik bid u vurig om de gesteltenis welke verzocht wordt om aan die aflaten deelachtig te worden; verheerlijk uwen Zoon, door mij te rechtvaardigen, door de toevoeging der overtollige verdiensten en voldoeningen, welke hij mij gegeven heeft voor mijne zaligheid, en ontslaging van de straf die ik voor mijne zonden schuldig was. Voeg mij, Heer, den prijs van dit aandeel toe dat de grootheid mijner misdaden, hoe gruwelijk deze ook zijn, oneindig te boven gaat; maak dat ik aan dezen rijken schat deelachtig worde, opdat ik in uwe oogen des te aangenamer zij. Ik smEEK u uwe kostelijke zegeningen te willen uitstorten over onzen H. Vader den Paus, over de H. Kerk, over de geestelijkheid, over den kloosterlijken staat, dit koningrijk, dit bisdom, die parochie, dit huis.... Verdrijf de verblindheid der ongeloovigen, verzacht de versteendheid der kettters, raak de harten der zondaars door uwe vrees en uwe liefde, heilig de regtvaardigen meer en meer, geef ons den vrede, troost de zielen des vagevuurs, doe barmhartigheid aan mijnen vader, mijne moeder, mijne zusters en broeders en aan al mijne vrienden en weldoeners zoo levende als

dooden, opdat wij allen te samen u eeuwig mogen loven in den hemel.

Wanneer het uur van de communie gekomen is, terwijl men den Confiteor leest verwek nog eene oefening van berouw uit het binnenste uws harten, zeg daarna met de diepste ootmoetheid driemaal : Heer, ik ben niet waardig dat gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord, en mijne ziel zal gezond worden. Ga tot de communiebank met de grootste zedigheid, de handen te samen de oogen neer geslagen

.

STORT geheel uw hart voor Jezus Christus uit, bewonder zijne goedheid, aanbid Hem, bedank Hem, klaag Hem uwen nood, verzoeke zijne genade, offer u geheel aan Hem op, en bidt het volgende :

Gebed van den H. Ignatius de Loyola.

ZIEL van Christus, heilig mij.
Lichaam van Christus, maak mij zalig.

Bloed van Christus, maak mij dronken.
Water der zijde van Christus, wasch mij.
Lijden van Christus, versterk mij.
Goede Jezus, verhoor mij.
In uwe heilige wonden, verberg mij.
En laat niet toe dat ik van u gescheiden
worde.
Tegen den boozen vijand, bescherm mij.
In het uur des doods roep mij.
En gebied dat ik tot u kome,
Opdat ik met uwe Heiligen u in eeuwig-
heid love, Amen.

Gebeden na de H. Communie.

O goede Jezus, o zoete Jezus, o allerbe-
minnelijkste Jezus, o Jezus, mijn eenig
geluk en mijn eenige troost, hoe is het dan
mogelijk, dat Gij u gewaardigd hebt tot mij te
komen en geen afschrik hebt gehad om neder
te dalen in een hart, dat besmeurd is door zoo
vele zonden.

Gezegend zij, o Jezus, uwe komst in mijn
hart, en gezegend zij de goedheid uwer liefde
die u bewogen heeft, om mij armen zondaar,
met uw bezoek te vereeren. In de diepste nede-

righeid, werp ik mij voor u neer, en kus uwe allerheiligste voeten, u uit geheel mijn hart vergiffenis vragend, voor het gebrek aan godsvrucht, voor de verstrooidheid en de weinige liefde, waarmede ik u, mijn Heer en mijn God, ontvangen heb. O allergoedertierenste Jezus, schenk mij vergiffenis, vernietig door de kracht uws allerheiligsten doods ook deze ongerechtigheid, en gewaardig u aan te vullen, wat aan de gesteltenis mijns harten ontbroken heeft.

Ik bid u, vervolgens, wil deze H. Communie in uw hart aannemen, en die aan uwen hemelschen Vader opdragen, met al de liefde, waarmede gij u zelve aan het kruis hebt opgedragen.

En nu, o mijn goede Jezus, offer en geef ik u mijn alleronwaardigst hart, en bid u het te willen zuiveren in het kostbare water, dat de goddelijke liefde heeft doen vloeijen, uit de alleredelste roos van uw allerbeminnelijkst hart, wil mijn hart ook versterken en het besproeijs, met den allerzoetsten wijn van het kostbaar bloed, dat de wijnpers van het kruis geperst heeft uit de druif van uw goddelijk hart. Amen.

Gebed tot de H. Maagd.

IK beveel mij aan u, Koningin des hemels en der aarde, gezegende Moeder van Jezus, dien ik nu ontvangen heb, en bid u om uwe genadige voorspraak bij uwen zoon, opdat ik van hetgeen ik, in eerbiedigheid of anderszins in het ontvangen van dit H. Sakrament te kort gebleven ben, vergiffenis bekomme en daarom de vruchten van deze H. Communie niet verlieze.

Gij zijt altijd zuiver en onbevlekt geweest, en zijt steeds heiliger en aangenamer aan God geworden. Ach! mocht ik door het ontvangen van dien Zaligmaker zoo geheiligd worden, dat ik mij nu altijd zuiver van alle doodzonden moge bewaren. Nadat gij, Maria, uwen Zoon ontvangen hadt, hebt gij met blijdschap uitgeroepen: Mijne ziel, verhef den Heer. Ach! mocht ik nu ook door uwe voorspraak de genade verwerven van niet alleen met woorden, maar ook met werken te toonen, dat ik den Heer groot acht en mij in hem altijd verheuge door hem met eenen geest van liefde, godvruchtigheid, dankbaarheid, zuiverheid, gebed, versterking en waren vrede met mijnen evenmensch aan te kleven; ik verzoek, heilige Maagd, uwe voorspraak om de genade te verwerven, waar-

door versterkt. ik mij nooit ondankbaar toone aan dien minnelijken Zaligmaker, dien ik ontvangen heb, maar hem met eene getrouwe liefde standvastig beminne en volkomenlijk diene al de dagen mijns levens. Amen.

MEN kan bij deze gebeden, voor en na de H. Communie de litanie en andere gebeden tot het H. Hart van Jezus voegen, die hier in dit werkje voorgaan.

GEBEDEN

ONDER HET LOF.

~~~~~

Bij de eerste zegening.

GELOOFT en gedankt zij ten allen tijde het allerheiligste en goddelijk Sacrament des Altaars. Zegen mij, Heer Jezus, met den Vader en den H. Geest, versterk mij door uwe genade, om zoo te leven volgens uwen heiligen wil, dat geheel mijn gedrag tot uwe meedere eer strekke. Geef aan den rechtvaardige volharding, aan den zondaar vergiffenis en aan de geloovige zielen de eeuwige rust, help ons allen, nu en in de uur onzer dood.

In den naam des Vaders, en des Zoons, en des H. Geestes. Amen.

Gebeden tot Jezus in het Allerheiligste Sacrament.

WEES gegroet, o dierbaar lichaam en kostbaar bloed van mijnen Heer Jezus:

Christus, die hier onder de gedaante van brood waarlijk tegenwoordig zijt. O met welken eerbied, met welke liefde aanbidden en vereeren u de Engelen in dit aanbiddelijk Sacrament! Konde ik u, o mijn Jezus, met denzelfden eerbied, met dezelfde liefde aanbidden! Neergeworpen in den afgrond mijner nietigheid, belijdik, o mijn Heer en mijn God, dat gij hier waarlijk tegenwoordig zijt.

Ik groet u, o goddelijk lichaam van mijnen Heer Jezus-Christus, voor mij eenmaal genageld aan een offerhout. Ik vereenig mij met den eindeloozen eerbied, waarmede uwe heilige Menscheid de Godheid aanbeden heeft, ik vergader in mijn hart de liefde van alle schepselen om die aan u te geven! en bedank u uit al de kracht mijner ziel, dat gij tot onze zaligheid uwe dierbare tegenwoordigheid onder een zoo nederig hulsel verborgen hebt.

Ik groet u, dierbare Jezus, Woord des Vaders, luister van zijne glorie, zaligheid der wereld, bron des heils, allerheiligste offerlam. Ik groet u, o Jezus! gezalfde des Heeren, glans van het eeuwige licht, vorst van vrede, deur des hemels, levend brood, Zoon eener Maagd, heiligdom der H. Drievuldigheid.

Ik geloof met de stelligste zekerheid, dat gij, o mijn God, hier tegenwoordig zijt, dat

gij, verborgen onder den sluijer van uw Sacrament, mij ziet en doordringt tot in het diepste van mijn hart. Ik geloof, dat onder die gedaante van brood niet alleen uw aanbiddelijk vleesch en bloed, maar ook uwe Godheid en Menschheid tegenwoordig zijn. Hoewel dit geheim mijn verstand te boven gaat, toch geloof en belijd ik het uit geheel mijne ziel, en ben bereid tot getuigenis er van mijn bloed en mijn leven ten offer te brengen.

Ik werp mij met den diepsten eerbied voor uw aanschijn neer, o driewerf heilig Sacrament. ik vereenig mij met de Engelen en Aartsengelen, met de Troonen en Magten, met de Cherubijnen en Seraphijnen, met al de Choren der zalige Geesten en zing met hen u het loflied toe: „ Dat het H. Sacrament des Altaars duizend en duizendmaal geloofd en geprezen zij ! „

O vaderlijk hart van mijn Jezus ! O aller-dierbaarst Heiligdom ! o hart van Jezus ! dat door de innigste dankbaarheid, de vurigste liefde en den diepsten eerbied met de H. Drie-vuldigheid vereenigd zijt, ik dank u, dat gij aan Jezus de gedachte hebt ingegeven, om het aanbiddelijk Altaar-Sacrament in te stellen, waardoor hemel en aarde verzoend, en met al de schatten van genade verrijkt zijn geworden.

O Jezus ! ik loof en verhef de wijsheid en de

goedheid van uw alvermogen, ik loof en aanbid de almacht en de goedheid van uwe wijsheid, ik zegen en bedank de wijsheid en de almacht uwer goedertierenheid. Uwe wijsheid heeft dat wonder uitgedacht, uwe goedheid heeft het gewild, uwe almacht heeft het ten uitvoer gelegd.

O Jezus! mijn Zaligmaker! o eenig voorwerp en eenige rede van mijne hoop, ik loof, bemin, vereer en aanbid u uit het diepste mijner nietigheid; ik smeek u, draag u zelve op aan uwen hemelschen Vader tot kwijtschelding mijner schulden, gelijk gij u aan het kruis tot kwijtschelding van de schulden der gansche wereld hebt opgedragen.

O Jezus! o mijne zoete en eenige liefde, werp een medelijdenden blik op mijne onwaardigheid; zie, ik werp mij ootmoedig voor uwe voeten neer, en bid u uit den grond van mijn hart om de vergeving der zonden.

O Jezus! edelste bloem van den wortel van Jesse, ik bid u door de onuitsprekelijke liefde van uw alleraanminnigst hart, ontferm u mijner, geef mij uwe liefde, om de glorie van uwen heiligen naam.

O liefderijke Vader! zie hier uwen eenigen welbeminden Zoon, ik offer u al zijne verdiensten tot vergiffenis van al onze zonden.

Vestig uw oog op het aanschijn van uwen gezalfden, gedenk de overvloedige voldoening,

die hij voor onze zonden u op het kruishout gegeven heeft, en wees ons altijd genadig Amen.

Onder de Ave Maria, lees driemaal het Wees gegroet.

Wanneer de laatste zegening gegeven wordt.

ZEGEN mij, Heer Jezus, met den Vader en den H. Geest, en geef mij de genade om uwen allerheiligsten wil in alles, nu en in het uur mijner dood, te omhelzen en te volbrengen. Amen.

Bij deze gebeden kan men voegen de Litanie van het Allerheiligste Hart van Jezus, benevens verscheidene andere der daarop volgende gebeden.

LITANIE
van de
ALLERHEILIGSTE MAAGD MARIA.

HEER, ontferm u onzer.
Christus, ontferm u onzer.
Heer ontferm u onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God, hemelsche Vader ontferm u onzer.
God Zoon Verlosser der wereld, ontferm u
onzer.
God, H. Geest, ontferm u onzer.
H. Drievuldigheid, één God, ontferm u onzer.
H. Maria, bid voor ons,
H. Moeder Gods,
H. Maagd der Maagden,
Moeder van Christus,
Moeder der goddelijke genade,
Allerreinste Moeder,
Allerkuischste Moeder,
Ongeschondene Moeder,
Onbevleete Moeder,
Minnelijke Moeder,
Wonderbare Moeder, bid voor ons.

Moeder des Scheppers, bid voor ons,
Moeder des Zaligmakers,
Allervoorzichtigste Maagd,
Eerwaardige Maagd,
Lofwaardige Maagd,
Machtige Maagd,
Goedertierene Maagd,
Getrouwe Maagd,
Spiegel der rechtvaardigheid,
Stoel der wijsheid
Oorzaak onzer blijdschap,
Geestelijk vat,
Eerwaardig vat,
Schoon vat van godsvrucht,
Geestelijke roos,
Toren van David,
Ivoren toren,
Gulden Huis,
Ark des verbonds,
Deur des hemels,
Morgenster,
Behoudenis der zieken,
Toevlucht der zondaars,
Troosteres der bedrukten,
Hulp der christenen,
Koningin der Engelen,
Koningin der Patriarken,
Koningin der Profeten,
Koningin der Apostelen, bid voor ons,

Koningin der Belijders, bid voor ons,
 Koningin der Maagden,
 Koningin van alle Heiligen,
 Koningin, zonder vlek ontvangen, bid voor ons.
 Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt,
 spaar ons, Heer.
 Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt,
 verhoor ons, Heer.
 Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt,
 ontferm u onzer,
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.
 Heer, ontferm U onzer.
 Christus, ontferm U onzer.
 Heer, ontferm U onzer.
 Onze Vader, enz.

Ant. Onder uwe bescherming nemen wij onze
 toevlucht, H. Moeder Gods, verstoot onze
 gebeden niet in onzen nood, maar verlos ons
 altijd van alle gevaren, o roemrijke en geze-
 gende Maagd, onze meesteres, onze middelares
 onze voorspreekster, verzoen ons met uw
 Zoon, beveel ons aan uw Zoon, vertoon ons
 aan uw Zoon,

ý. Bid voor ons, H. Moeder Gods,
 R). Opdat wij waardig worden, de beloften
 van Christus,

Gebed.

Heilige Maria, mijne meesteres, ik beveel mij heden en dagelijks en in het uur mijner dood in uwe gezegende trouw en zonderlinge bewaring en ik beveel mijne ziel en mijn lichaam in den schoot van uwe barmhartigheid. Ik stel in uwe handen al mijne hoop en mijnen troost, al mijne benauwdheden en ellenden, mijn leven en zijn einde, opdat, door uwe allerheiligste voorspraak en verdiensten, al mijne werken mogen bestierd en beschikt worden naar uws Zoons en uwen wil. Amen.

I N H O U D

Voorwoord	
Overwegingen voor elken dag der maand .	
<i>Eerste Dag.</i> Over de devotie tot het allerheiligste Hart van Jezus .	9
2 ^e — Over de devotie tot het allerheiligste Hart van Jezus. (vervolg.)	12
3 ^e — Het beminnenswaardige Hart van Jezus.	15
4 ^e — Het liefdevolle Hart van Jezus	17
5 ^e — Jezus' Hart verlangt onze liefde	21
6 ^e — Jezus' smartvolle Hart . . .	24
7 ^e — Jezus' medelijdende Hart . .	26
8 ^e — Jezus' vrijgevige Hart . . .	28
9 ^e — Jezus' dankbare Hart . . .	31
10 ^e — Jezus' versmade Hart . . .	33
11 ^e — Jezus' trouwe Hart	36
12 ^e — Jezus' ijverzuchtige Hart . .	38
13 ^e — Jezus' heilige Hart in 't aanbiddelijk Sacrament . . .	41
14 ^e — Jezus' genadenrijke Hart in 't aanbiddelijk Sacrament. .	43
15 ^e — Jezus' Hart zich opofferend in 't allerheiligste Sacrament.	45

16 ^e	—	Jezus' Hart zich verootmoedigend in 't allerheiligste Sacrament	47
17 ^e	—	Het werkdadige leven van Jezus' Hart in 't allerheiligste Sacrament	50
18 ^e	—	Het verborgen leven van Jezus' Hart in 't allerheiligste Sacrament	52
19 ^e	—	Het glorierijke leven van Jezus' Hart in 't allerheiligste Sacrament	55
20 ^e	—	Jezus' Hart leert ons in 't allerheiligste Sacrament al het aardsche geringschatten	57
21 ^e	—	Jezus' Hart leert ons in 't allerheiligste Sacrament de nederigheid beoefenen	60
22 ^e	—	Jezus' Hart leert ons in 't allerheiligste Sacrament de zelfverloochening	63
23 ^e	—	Jezus' Hart leert ons in 't allerheiligste Sacrament eene bestendige zelfopoffering	65
24 ^e	—	Vier hinderpalen der ware devotie tot Jezus' H. Hart.	68
25 ^e	—	Jezus' Hart bemint de rouwmoedigen	71

26 ^e — Wij moeten tot Jezus' Hart naderen	74
27 ^e — De afbeelding van Jezus' Hart.	76
28 ^e — De eerherstellende Communie	79
29 ^e — Het Apostolaat des gebeds. .	82
30 ^e — Het Apostolaat des gebeds. (vervolg)	84
Gebeden gedurende het II. Misoffer ter eere van Jezus' allerheiligste Hart . .	87
Litanie van het Goddelijk Hart van Jezus.	104
Gebed	107
Eereboete aan het Allerheiligste Hart van Jezus.	107
Rozenkrans ter eere van Jezus' allerheilig- ste Hart.	110
Smeekgebed tot het II. Hart van Jezus . .	114
Gebed tot het Allerheiligste Hart van Jezus	115
Opdracht aan Jezus' allerheiligste Hart .	116
Gebed tot Jezus' II. Hart voor de sterven- den	116
Gebed om de liefde tot het H. Hart van Jezus te bekomen	117
Gebed tot vereeniging met het allerheilig- ste hart van Jezus	118
Gebed tot Jezus' goddelijk Hart voor de bekeering der zondaars	120
Memorare van Jezus' H. Hart	121
Gebeden tot Jezus' H. Hart om de genade der zuiverheid	121

Gebed tot de H. Maagd Maria om hare hulp te verzoeken	123
Verzuchting tot Maria in de bekoringen .	123
Toeheiliging van zich zelve aan het H. Hart van Jezus	123
Verzuchtingen tot het H. Hart van Jezus .	124
Opdracht aan het H. Hart van Jezus, naar de Gelukz. Margareta	124
Schie'gebeden tot het H. Hart van Jezus.	126
Novene of Negendaagsche onfening ter voorbereiding tot het feest van Jezus H. Hart.	127
Akte van toewijding aan Jezus H. Hart .	140
BIJVOEGSEL.	
Gebeden voor en na de H. Communie . .	143
Gebeden onder het Lof	152
Litanie van de Allerh. Maagd Maria . .	157

IMPRIMATUR

Mechliniæ, 30 Novembris 1878.
P. C. C. BOGAERTS, vic. gén.

Alle rechten voorbehouden.

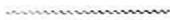

WERKEN VAN DENZELFDEN SCHRIFVER,

Versehenen bij den uitgever dezes :

- EENE WEEK** van Godvruchtige oefeningen
en gebeden aan de nagedachtenis der arme
zielen in 't vagevuur, toegewijd naar den
Eerw. P. Gaij;
gebrokeerd groot in-32 . . . . fr. 0.30
- DE MEIMAAND** aan de Allerheiligste Maagd
en Moeder Gods Maria toegewijd,
groot in-32 . . . . . fr. 0.60
- DE MOEDERGODSMAAND**, opgedragen aan
hare geliefde kinderen, in-64.
prijs . . . . . fr. 0.20
- DE MAAND MAART**, toegewijd aan den hei-
ligen Jozef, Bruidegom van de Allerheiligste
Maagd en Moeder Gods Maria, Voedstervader
van Jezus en Beschermer der katholieke
Kerk, Overwegingen en Gebeden door P.
Jozef, R. K. Pr.
prijs gebrokeerd. . . . . fr. 0.60

IS VERSCHENEN

bij denzelfden uitgever :

HERMENIGILD,

of de zegepraal der Godheid van Christus

DOOR

H. J. ALLARD, S. J.

Herziene Uitgave.

Eene prachuitgave groot in-16.

prijs gebrocheerd . . . . . fr. 0.60

DE uitgevers, die met goedkeuren des schrijvers dit werkje algemeen verkrijgbaar stellen, meenden niets geschikter te kunnendoen dan het oordeel van een zeer bevoegden kunst-rechter in het Utrechtsche Volksblad hier voorop te plaatsen : *“ Hermenigild of de zegepraal der Godheid van Christus door den Zeer Eerw. Heer H. J. ALLARD! Wij gelooven dat dit drama een der beste letterkundige voortbrengsels van dit genre is, waarop onze vaderlandsche litteratuur van den lateren tijd mag bogen. Het innig godsdienstig gevoel, de degelijkheid, de zuivere smaak, de eerbied voor de regelen der kunst, die den Eerw. schrijver kenmerken, zijn mede de eigenschappen van zijn meesterstuk. Het zij zonder eenige ijdele reclame gezegd : zelfs wegens 't drama *Hermenigild* alleen, wenschten wij 't jaarboekje, waarin het verschijnt, in aller handen zoo van Roomsch als Onroomsch. ”*